

انجيلِ عيسیٰ مسیح دَ مُطابقِ

مَرَقَس

پيشگفتار

انجيلِ عيسیٰ مسیح که دَ وسيله مَرَقَس نوشته شده از سه انجيلِ ديگه کده قديمی تر و مختصرتر آسته. متی و لوقا ام امکان دره که امزی انجيل بحیث منبع استفاده کده بشه. ای انجيل تولدِ عيسیٰ مسیح ره ذکر نمونه، بلکه قد واقعه ظهور یحیای تعمید دهنده شروع موشه و دَ باره غسل تعمید گرفتون عيسیٰ مسیح و آزمایش شی توره موهیه. بعد ازو کارها و معجزه های عيسیٰ مسیح ره بیان کده بطور واضح تشریح مونه و نشو میدیه که دَ پالوی ديگه معجزه ها عيسیٰ مسیح قدرت بخشش گناه ها و بُر کدون ارواح ناپاک ره ام دره. دَ فصل های آخر امزی انجيل دَ باره هفته آخر زندگی عيسیٰ مسیح دَ روی زمی توره موهیه و دَ صلیب میخکوب شدو و دوباره زنده شدن شی ره بیان موهیه.

مَرَقَس دَمزى اِنجِيل تمام مَوْضوع ها ره بطورِ مُختَصِر ذِكر مونه، چُون از كَلِمَه «دِستى» كَلو اِسْتِفاده مونه تا دَ مَوْضوعِ اَصلى كه دَ صَلِيب ميخكوب شُدو و دُوباره زنده شُدونِ عيسى مسيح آسته، بَرسه.

دَ امزى اِنجِيل عيسى كَلو وختا مردُم ره نَميله كه دَ باره شى خبر تيت كُنه؛ امزى خاطر مَرَقَس ميخايه كه مُعجزه هاى شفا دَدو و تعليم هاى عيسى مسيح ره خاننده ها دَ روشنيى دَ «صَلِيب ميخكوب شُدو» و «دُوباره زنده شُدون» عيسى مسيح پى بُره.

عالمِا دَزى باور آسته كه مَرَقَس اى اِنجِيل ره بَلدِه مسيحياى غَير يهود نوشته كده، چُون مَرَقَس دَ امزى اِنجِيل بعضى رسم و رواج يهوديا ره بطورِ خاص بيان مونه.

فهرستِ عنوان ها

يحيى تعميد دهنده راه ره بَلدِه عيسى مسيح تيار مونه

(فصل ۱ آيه ۱-۱۵)

عيسى اولين يارا ره دعوت مونه (۱: ۱۶)

عيسى شفا ميديه (۱: ۲۱)

لاوی مالیه گیر پیر و عیسیٰ مُوشه (۱۳:۲)

د باره روزه و روز آرام و شفای آدم دست خُشک د روز
آرام (۱۸:۲ - ۶:۳)

جمعیت مردم از پُشت عیسیٰ موره (۷:۳)

انتخاب کدون دوازده رسول (۱۳:۳)

تُهمت عالمای دینی د بله عیسیٰ (۲۰:۳)

آبه و برارون عیسیٰ (۳۱:۳)

عیسیٰ مثل اُورده توره مَوگیه (۱:۴)

مُعجزه های عیسیٰ (۳۵:۴)

د باره پاکی و نجاست (۱:۷)

ایمان یگ خاتون غیر یهود و شفای آدم کر و گنگه
(۲۴:۷)

نان ددو د چار هزار نفر (۱:۸)

فریسیا مُعجزه طلب مونه (۱۱:۸)

خمیرمایه فریسیا و هیروودیس (۱۴:۸)

شفا ددون یگ آدم کور د بیت صیدا (۲۲:۸)

اقرار پترس د باره مسیح (۲۷:۸)

عیسیٰ د باره مرگ خو پیشگویی مونه و تبدیلی شکل
عیسیٰ (۳۱:۸)

باچه جندی شفا پیدا مونه (۱۴:۹)

عیسیٰ بسم دَ باره مرگ خو پیشگویی مونه (۳۰:۹)

بَحْث دَ باره بزرگی (۳۳:۹)

هرکسی که مخالف مونییه قد ازمو آسته (۳۸:۹)

اخطار دَ وسوسه کونده ها (۴۲:۹)

دَ باره طلاق (۱:۱۰)

عیسیٰ بچکیچای ریزه ره برکت میدیه (۱۳:۱۰)

آدم سرمایه دار و زندگی ابدی (۱۷:۱۰)

سومنه پیشگویی عیسیٰ دَ باره مرگ شی و درخواست

یعقوب و یوحنا (۳۲:۱۰)

شفا ددون بارتیمائوس کور (۴۶:۱۰)

داخل شدن عیسیٰ دَ اورشلیم و لعنت کدون درخت انجیر

(۱:۱۱)

رفتون عیسیٰ دَ خانه خدا (۱۵:۱۱)

درس از درخت انجیر (۲۰:۱۱)

قدرت و اختیارات عیسیٰ (۲۷:۱۱)

مثل اجاره کارای ظالم (۱:۱۲)

سوال دَ باره مالیه و دَ باره زنده شدن مرده ها (۱۳:۱۲)

بزرگترین حکم (۲۸:۱۲)

داوود و مسیح (۳۵:۱۲)

عیسیٰ مردم ره دَ باره عالمای دین خبردار مونه

(۳۸:۱۲)

هدیه یگ خاتون بیوه (۴۱:۱۲)

پیشگویی د باره آخر زمان و پس آمدون مسیح (۱:۱۳)

نقشه قتل عیسی و خیانت یهودای اسخریوطی (۱:۱۴)

آخری شام عیسی قد یارای شی و پیشگویی د باره انکار

پترس (۱۲:۱۴)

دعا کدون عیسی د باغ گتسیمانی و دستگیر شدن شی

(۳۲:۱۴)

عیسی د حضور شورای یهود و انکار پترس از عیسی

(۵۳:۱۴)

محکوم شدن عیسی د مرگ و ریشخندی عسکرا د بله

شی (۱:۱۵)

میخکوب شدن عیسی د صلیب و دفن شدن شی

(۲۱:۱۵)

دوباره زنده شدن عیسی (۱:۱۶)

یحیی تعمید دهنده راه ره بلده عیسی مسیح تیار

مونه

۱ شروع انجیل عیسی مسیح باچه خدا.

۲ اینی پیشگوی د کتاب اشعیا نبی نوشته شده:

”ما رسول خو ره پیشلون تو ری مونم

تا راه تو ره پیش روی تو آماده کنه؛

۳ آواز کسی که د بیابو چیغ زده موهیه،

’ راه ره بلده خداوند آماده کنید

و راه روی شی ره راست-و-سپیده کنید.“

۴ د مطابق امزی پیشگوی یحیای تعمید دهنده د بیابو ظاهر

شد و یگ غسل تعمید ره اعلان کد که مردم توبه کنه تا

گناهای ازوا بخشیده شنه. ^۵ مردم از تمام منطقه یهودیه و

اورشلیم بر شده د پیش ازو میمد و گناه های خو ره اقرار کده

از دست ازو د دریای اردن غسل تعمید میگرفت. ^۶ یحیی

کالای ره که از پاشم اشتر بود موبوشید و د گرد کمر خو یگ

کمر بند چرمی دشت و خوراک شی ملخ و غسل صحراایی بود.

۷ او اعلان کده موهفت: ”کسی که قدرت شی از مه کده کلو

یَه، بعد از مه میبیه؛ ما حتی لایق شی ره ندرُم که خَم شُدِه بندِ
چپلی شی ره واز کنُم. ^۸ ما شُمو ره قد آو غُسلِ تعمیدِ دَدُم،
لیکن آو شُمو ره قد روحِ اَلْقُدسِ غُسلِ تعمیدِ میدیه.

^۹ دَ امزُو روزا عیسیٰ از ناصِرِه جلیلیه اَمَد و دَ دریای اُردُن از
دِستِ یحییٰ غُسلِ تعمیدِ گِرِفت. ^{۱۰} و امی که عیسیٰ از آو بُر
شُد، اُو دید که آسمو شَق شُد و روحِ اَلْقُدسِ دَ شکلِ یگ کوتر
دَ بَلِه ازو نازل شُد. ^{۱۱} و یگ آواز از آسمو اَمده گُفت: ”تُو
باچه دوست-دَشتنی مه اَسْتی که از تُو خوش-و-راضی اَسْتُم.“

^{۱۲} اوخته روحِ اَلْقُدسِ دِستی اُو ره دَ بیابو بُرد. ^{۱۳} اُو مُدَتِ چل
روز دَ بیابو بُود و شَیطو اُو ره وَسَوَسِه مُوکد؛ اُو دَ مینکل
جانورای وَحشی بُود و ملایکه ها خِدْمَت شی ره مُوکد.

^{۱۴} بعد از دِستگیر شُدونِ یحییٰ عیسیٰ دَ جلیلیه رفت؛ اُو دَ
اُنجی خوشخبری پادشاهی خُدا ره اِعلان کده ^{۱۵} مُوگُفت:
”وخت پُوره شُدِه و پادشاهی خُدا نزدیک اَسْتِه. پس توبه کُنید
و دَ خوشخبری ایمان بیرید.“

عیسیٰ اولین یارا ره دعوت مونه

^{۱۶} وختیکه عیسیٰ د لب دربای جلیلیه گشت-و-گذار موكد، او

شمعون و برار شی اندریاس ره دید که تور ماهی گیری ره د

دریا پورته مونه، چون اونا ماهی گیر بود. ^{۱۷} او دزوا گفت: ”از

پشت ازمه بیید تا شمو ره شکارچی مردم جور کنم. ” ^{۱۸} اونا

فوری تور های ماهی گیری خو ره ایله کده از پشت ازو ری

شد. ^{۱۹} وختی کم وری پیش رفت، او یعقوب باچه زیدی و برار

شی یوحنا ره دید که د منه کشتی تور های ماهی گیری خو ره

آماده مونه. ^{۲۰} او دستی اونا ره کوی کد و اونا آته خو زیدی

ره قد مزدورکارا د کشتی ایله کده از پشت ازو ری شد.

عیسیٰ یگ آدم جندی ره شفا میدیه

^{۲۱} اوخته اونا د شار کفرناحوم رفت. د اونجی عیسیٰ د روز

آرام فوری د عبادت خانه درآمد و د تعلیم ددو شروع کد.

^{۲۲} مردم از تعلیم شی حیرو مند، چون او رقم کسی که صاحب

قدرت-و-اختیار بشه دزوا تعلیم دد، نه رقم عالمای دین.

^{۲۳} د امزو غیت د عبادت خانه ازوا یگ آدم بود که روح ناپاک

دشت. او چیغ زده گُفت: ^{۲۴} ”آی عیسی ناصری، قد ازمو چی غرض دری؟ آیا آمدے که مو ره نابود کنی؟ ما تو ره مینخشتم که تو کی آستی؛ تو امو مُقدّس خُدا آستی.“ ^{۲۵} لیکن عیسی د بِله ازو هبیت کده گُفت: ”چپ پشی و ازو بُر شو!“ ^{۲۶} اوخته روح ناپاک امو آدم ره سخت تکان دد و قد آواز بلند چیغ زده ازو بُر شد. ^{۲۷} پگ ازوا تعجب کد، د اندازه که از یگدیگه خو پُرسان کده موگُفت: ”ای چیزخیل آسته؟ یگ تعلیم نو قد قُدرت-و-اِختیار! او حتی د بِله ارواح ناپاک آمر مونه و اونا از آید شی موشه!“ ^{۲۸} و خبر ازو فوری د تمام منطقه های گرد-و-بر جلیلیه تیت شد.

شفا ددونِ ناجورا

^{۲۹} امی که عیسی و یارای شی از عبادت خانه بُر شد، اونا فوری قد یعقوب و یوحنا د خانه شمعون و اندریاس درآمد. ^{۳۰} خُسر مادر شمعون تو کده خاو شُدد. اونا دِستی او ره از حال ازو باخبر کد. ^{۳۱} اوخته عیسی پیش آمد و دست شی ره گرفته او ره باله کد و تو او ره ایله کد و او د خدمت ازوا مشغول شد.

^{۳۲} دَ امزُو شام بعد از آفتو شِشتو، اونا تمامِ ناجورا و جندی ها
ره دَ پیشِ عیسیٰ اُورد. ^{۳۳} و پگِ مردُمِ شار دَ پیشِ درگه جَم
شُدُد. ^{۳۴} عیسیٰ غدر کسا ره که دَ ناجوری های رقم رقم
گرفتار بُود، شفا دَد و غدر جنیات ره بُر کد، ولے نه ایشت که
جنیات توره بُگيه، چراکه اونا او ره مینخشید.

عیسیٰ دَ سراسرِ جلیلیه تبلیغ مونه

^{۳۵} صَباح گاه وختیکه هنوز تریک بُود، عیسیٰ باله شُدِه از خانه
بُر شُد و دَ یگ بیابو رفته دَ اونجی مَشغولِ دُعا شُد.
^{۳۶} شِمعون و رفیقای شی دَ پالیدونِ ازو بُر شُد. ^{۳۷} وختیکه او
ره پیدا کد، دَزو گُفت: ”پگِ مردُمِ تو ره موباله.“ ^{۳۸} او دَزوا
گُفت: ”ببید که یگو جای دیگه دَ آغیلایِ گرد-و-بر بوری، تا
دَ اونجی ام خوشخبری ره اعلان کنم، چُون بلده امزی کار بُرو
آمدیم.“

پاک شُدونِ آدمِ کولی گرفته

^{۳۹} پس عیسیٰ دَ سراسرِ جلیلیه و عبادت خانه های ازوا و عَظ
مُوکد و جنیات ره بُر مُوکد. ^{۴۰} یگِ آدمِ کولی گرفته پیش شی

آمده زانو زد و عُذر-و-زاری کده دَزُو گُفت: ”اگه تُو بِخاهی
میتنی مَره پاک کنی.“ ^{۴۱} ”دِلِ عیسیٰ دَ حالِ ازُو سوخت، دِست
خُوره دِراز کد و دَ بِلِه ازُو ایشته گُفت: ”ما میخایم، پاک
شو.“ ^{۴۲} ”فوری مَرَضِ کولی ازُو دُور شد و او پاک شد.

^{۴۳} عیسیٰ او ره سخت مَنع کد و بِدُونِ طال-و-طُول او ره رَی
کده ^{۴۴} دَزُو گُفت: ”هُوش کُو که دَ کس چیز نگی، بَلکِه رفته
خود ره دَ پیشوا نِشو بَدی و بِلدِه پاک شُدون خُو چیزی ره که
مُوسیٰ امر کده تقدیم کُو تا بِلدِه ازوا یگ شاهدی بَشه.“
^{۴۵} لیکن او بُرو رفته دَ اعلان کدونِ امزُو توره شروع کد، دَ
اندازه که عیسیٰ دِیگه نَتَنِست دَ شار داخل شنه، بَلکِه دَ بُرونِ
شار دَ جایای گوشه مومند و مردُم از هر طرف دَ پیش شی
میمد.

جور شُدونِ یگِ آدمِ فَلَج

^۲ بعد از چند روز وختیکه عیسیٰ بسم دَ کفرناحوم داخل
شد، خبر تیت شد که او دَ خانه آسته. ^۲ اوخته تعدادِ کلون
مردُم جَم شد، دَ اندازه که حتی بُرونِ درگِه خانه ام جای نَبود و

اُو کلام ره بلده ازوا بیان موكد. ^۳ د امزو غيت مردم يگ آدم
 فلج ره كه د وسيله چار نفر آورده شدد، د پيش عيسى موبرد.
^۴ مگم وختی اونا بخاطر جمعيت مردم نتنست كه او ره د پيش
 عيسى بیره، اونا بام بله سر عيسى ره كند. بعد از سلاخ
 كدون بام، اونا امو جاگه ره كه آدم فلج د بله شی خاو بود،
 تاه كد. ^۵ وختيكه عيسى ايمان ازوا ره دید، او د آدم فلج
 گفت: ”باچه مه، گناه های تو بخشیده شد.“ ^۶ ولے بعضی
 عالمای دین كه د اونجی ششسته بود، د دل خو سوال كد كه:
^۷ ”چرا ای آدم ای رقم موكيه؟ ای كفرگویی آسته! کی میتنه
 گناه ها ره ببخشه بغير از خدا و بس؟“ ^۸ عيسى فوری د روح
 خو پي برد كه اونا د دل های خو چی فكر مونه. اوخته دزوا
 گفت: ”چرا ای رقم فكره ره د دل های خو جای میدید؟“ ^۹ كدم
 شی آسوتر آسته كه د امزی آدم فلج بگی: ’گناه های تو
 بخشیده شد‘ یا ای كه ’باله شو و جاگه خو ره گرفته بورو؟‘
^{۱۰} مگم تا بدنید كه «باچه انسان» د روی زمی قدرت-و-اختیار
 بخشیدون گناه ها ره دره بنگرید كه چیز كار مونم. ”پس د
 آدم فلج گفت: ^{۱۱} ”دز تو موكم، باله شو، جاگه خو ره گرفته
 خانه خو بورو.“ ^{۱۲} او باله شد و فوری پيش روی پگ ازوا
 جاگه خو ره گرفته ری شد، بطوری كه پگ ازوا خيرو مند و

خدا ره ستایش كده گُفت: ”امی رقم كار ره مو هرگز ندیدے.“

لاوی مالیه گیر یارِ عیسیٰ موشه

^{۱۳} عیسیٰ بسم د لب دریا رفت و پگِ مردُم د پیش ازو آمد و اونا ره تعلیم دد. ^{۱۴} د حالیکه او مورفت، لاوی باچه حلفی ره دید که د جای مالیه گِرفتو شِشته و او دز شی گُفت: ”از پُشتِ ازمه بیه.“ و او باله شُده از پُشتِ ازو ربی شُد.

^{۱۵} د حالیکه عیسیٰ د خانه لاوی سرِ دسترخو شِشتُد، تعدادِ کلونِ مالیه گیرا و گُناهکارا ام آمده قد ازو و یارای شی شِشت، چُون د اُونجی غدر کسا بُود که ازو پیروی موكد. ^{۱۶} وختی عالمای دینِ فریسیا دید که او قد مالیه گیرا و گُناهکارا نان مُوخوره، اونا د یارای شی گُفت: ”چرا او قد مالیه گیرا و گُناهکارا نان مُوخوره؟“ ^{۱۷} امی که عیسیٰ ای توره ره شینید، او دزوا گُفت: ”کسای که جور آسته، د طیب ضرورت ندره، بلکه ناجورا ضرورت دره. ما نمَدیم که مردُمای عادل ره دعوت کنم، بلکه آمَدیم که گُناهکارا ره دعوت کنم.“

دَ بَارِهَ روزه

^{۱۸} دَ امزُو زمان شاگردای یحییٰ و فریسیا روزه میگیرفت. اوخته

مردُم پیشِ عیسیٰ آمده دَزُو کُفت: ”چرا شاگردای یحییٰ و

شاگردای فریسیا روزه میگیره، مگم یارای ازتو روزه

نمیگیره؟“ ^{۱۹} عیسیٰ دَزُوا کُفت: ”آیا مهمونای توی خانه تا

وختیکه داماد قد ازوا آسته، میتنه روزه بگیره؟ نه. تا زمانیکه

داماد قد ازوا آسته، اونا نمیتنه روزه بگیره. ^{۲۰} مگم روزای

مییه که داماد از وا گرفته موشه؛ اوخته دَ امزُو روز اونا روزه

میگیره. ^{۲۱} هیچ کس یگ تُوته رختِ نو ره دَ کالای کهنه پینه

نمُوکُنه، اگه بُوکُنه، امو رختِ پینه شده ازو کُنده موشه و

پارگی شی از بد بدتر موشه. ^{۲۲} و هیچ کس شرابِ تازه ره دَ

مَشک های کهنه شیو نمونه. اگه بُوکُنه، شرابِ مَشک ها ره

میتَرَقنه و شرابِ لُوو شده مَشک ها ضایع موشه، بلکه شرابِ

تازه ره دَ مَشک های نو شیو مونه.“

دَ بَارِهَ روزِ آرام

^{۲۳} دَ یگ روزِ آرام عیسیٰ از منِه کِشت های گندُم تیر موشد و

یارای شی دَ حینِ رفتو شروع دَ کندونِ خوشه های گندُم کد.

^{۲۴} فریسیا دَزُو کُفت: ”توخ کُو، چرا اونا کاری ره مونه که دَ روز آرام رَوا نییه؟“ ^{۲۵} اُو دَزوا کُفت: ”آیا شمو هرگز نَخانید که داوود چیز کار کد، وختیکه خود شی و رفیقای شی مُحْتَاج نان و گُشنه بُود؟“ ^{۲۶} اُو دَ زمانِ اَبیاتار پیشوای بزرگ دَ خانه خُدا داخِل شُد و نانِ تقدیم شُدِه ره خورد که خوردون شی بَغیر از پیشوایو بلده هیچ کس رَوا نییه؛ و اُو دَ رفیقای خُو ام دَد.“ ^{۲۷} اوخته عیسی دَزوا کُفت: ”روزِ آرام بلده اِنسان مُقرر شُد، نَه که اِنسان بلده روزِ آرام.“ ^{۲۸} دَ امزی حساب «باچه اِنسان» صاحبِ روزِ آرام ام آسته.“

شفای آدم دِست خُشک شُدِه

^۳ عیسی بسم دَ عِبادت خانه داخِل شُد. دَ اُونجی یگ آدم بُود که دِست شی خُشک شُدُد. ^۲ اونا نظر شی دَ عیسی بُود تا بِنگره که اگه اُو اُمو آدم ره دَ روزِ آرام شفا بَدیه، اونا اُو ره ملامت کُنه. ^۳ پس اُو دَمزُو آدم دِست خُشک شُدِه کُفت: ”بیه، دَ مینکل جای ایسته شو.“ ^۴ اوخته اُو دَزوا کُفت: ”آیا دَ روزِ آرام نیکی کدو رَوا آسته یا بدی کدو، نجات دَدونِ جان یا کُشتون شی؟“ اونا چُپ مند. ^۵ عیسی چار طرف خُو قد قار

سُون ازوا تُوخ کد و از سنگدلی ازوا جِگرخون شُده دَزو آدم
گُفت: “دِست خُوره دِراز کُو.” او دِراز و دِست شی جور شُد.
اُوخته فَرِسیا بُرو رفت و فَوری قد طرفدارای هیرودیس دَ ضِد
عیسی نَقشه کشید که چی رقم او ره نابود کنه.

جمعیتِ مردُم از پُشتِ عیسی موره

عیسی^۷ قد یارای خُو سُون لبِ دریا رفت و یگ جمعیتِ کُنه از
جلیلیه از پُشت شی ریی شُد؛^۸ و از یهودیه، اورشَلیم، اِدومیه،
از او طرفِ دریای اَرْدُن و از منطقای صُور و صیدون ام
جمعیتِ کُنه مردُم وختی دَ باره کارای ازو شنید، دَ پیش شی
اَمَد. ^۹ بخاطرِ جمعیتِ کَلو او دَ یارای خُو گُفت که یگ کِشتی
بلده شی آماده کنه تا مردُم دَ بله ازو بیر-و-بار نکنه. ^{۱۰} چُون
او غدر کسا ره شفا دَده بُود، امزُو خاطر هر کسی که ناجوری
دَشت دَ بله ازو تُشه مُوکد تا دَ جان شی دِست بزنه. ^{۱۱} هر
غَیتیکه ارواحِ ناپاک او ره میدید، دَ پیش شی رُوی دَ خاک
موفتد و چیغ زده مُوگُفت: “تُو باچه خُدا اَستی!” ^{۱۲} مگم
عیسی سخت تاکید کده دَزوا امر مُوکد که او ره بَرَملا نکنه.

انتخاب کدون دوازده رسول

^{۱۳} اوخته عیسیٰ د بِلِه کوه رفت و کسای ره که میخواست د پیش خو طلب کد و اونا د پیش ازو آمد. ^{۱۴} او دوازده نفر ره کوی کده [اونا ره «رسول» لقب دد]، تا قد شی یگجای بشه و تا اونا ره بلده و عَط کدو ری کُنه ^{۱۵} و اونا قدرت دشته بشه که جنیات ره بر کُنه. ^{۱۶} [امو دوازده نفر ره که مقرر کد] اینیا بود: شمعون که او ره پترس نام ایشته، ^{۱۷} یعقوب باچه زیدی و یوحنا برار یعقوب که اونا ره «بوآنرگس» یعنی «باچه های گرگرداغ» نام کد؛ ^{۱۸} اندریاس، فیلیپس، برتولما، متی، توما، یعقوب باچه حلفی، تدی، شمعون غیرتی ^{۱۹} و یهودای اسخریوطی که یهودای اسخریوطی عیسیٰ ره د گیر دد.

تُهَمَتِ عَالِمای دین د بِلِه عیسیٰ

^{۲۰} اوخته عیسیٰ خانه رفت و مردم بسم جم شد د اندازه که او و یارای شی بلده نان خوردو ام فرصت پیدا نَتَنِست. ^{۲۱} وختیکه قوما ی نزدیک شی ای ره شنید، اونا آمد تا او ره بیره، چون اونا موگفت که او عصاب خو ره از دست دده.

۲۲ عالمای دین که از اورشلیم آمده بود، موگفت: "او بعزبول دره و جنیات ره د کومک سردسته جنیات بر مونه."

۲۳ پس عیسی اونا ره پیش خو کوی کد و مثل اورده دزوا گف: "شیطو چطور میتنه که شیطو ره بر کنه؟" ۲۴ اگه یگ مملکت د ضد خود خو تقسیم تقسیم شنه، او مملکت نمیتنه که استوار بونه. ۲۵ و اگه یگ خانوار د ضد خود خو تقسیم تقسیم شنه، او خانوار نمیتنه که استوار بونه. ۲۶ اگه شیطو ام د ضد خود خو باله شنه و تقسیم تقسیم شنه، او نمیتنه که مقاومت کنه، بلکه آخر شی رسیده. ۲۷ امی رقم هیچ کس نمیتنه که د خانه آدم زورثو داخل شنه و مال های شی ره چور- و چپاول کنه تا که اول آدم زورثو ره بسته نکنه؛ و له بعد ازو میتنه خانه ازو ره چپاول کنه.

۲۸ ما حقیقت ره دز شمو موگم، تمام گناه های انسان و هر رقم کفرگویی که کنه، بخشیده موشه. ۲۹ مگم هر کسی که د ضد روح القدس کفرگویی کنه، تا ابد بخشیده نموشه، بلکه او محکوم د گناه ابدی آسته. ۳۰ چون اونا موگفت: "او یگ روح ناپاک دره."

آبه و برارون عیسیٰ

^{۳۱} اوخته آبه و برارون عیسیٰ آمد و د بُرو ایسته شُدِه یِگو کس ره رِبی کد تا او ره کوی کُنه. ^{۳۲} جمعیتِ مردم د گرد ازو شِشتند و اونا دَزو گُفت: ”آبه تُو و برارون تُو د بُرو یه و تُو ره طلب مونه.“ ^{۳۳} او د جواب ازوا گُفت: ”آبه مه کی آسته و برارون مه کی یه؟“ ^{۳۴} و سون امزو کسای که د گرد شی شِشتند، توخ کده گُفت: ”اینیا آبه و برارون مه آسته؛ ^{۳۵} چون هر کسی که خاست-و-اراده خُدا ره د جای بیره، اونمو برار و خوار و آبه مه آسته.“

مَثَلِ تَخْمِ زَدُونِ دِیغُو

^۴ عیسیٰ بسم د لب دریا د تعلیم ددو شروع کد. جمعیتِ کُنه د گرد ازو جَم شُد، د اندازه که او د یگ کِشتی که د منه دریا بُود سوار شُدِه شِشت د حالیکه تمام جمعیت د لب دریا ایسته بُود. ^۲ اوخته او مَثَل اُورده چیزای کلو بلده ازوا تعلیم دد و د تعلیم خُو دَزوا گُفت:

^۳ "گوش کُنید، یگ دیغو بلده تُخم زِدو بُرو رفت. ^۴ دَ حالیکه
 تُخم ره پاش مِیدد، یگ مقدار شی دَ راه اُفتد و مُرغکو اَمده
 اونا ره خورد. ^۵ یگ مقدار دِیگه شی دَ زمینِ سنگلاخ اُفتد، دَ
 جایی که خاکِ کلو نَدشت؛ اونا دَ زودی سوز کد، چراکه خاک
 غُوج نَبود. ^۶ مگم وختیکه اُفتو بُر شد، اونا سوخت و ازی که
 ریشه نَدشت خُشک شد. ^۷ و یگ مقدار شی دَ مینکلِ خارا
 اُفتد و خارا کُته شده اونا ره قِپه کد و اونا حاصل نَدد. ^۸ یگ
 مقدار دِیگه شی دَ زمینِ خُوب اُفتد و ثمر دَد یعنی سوز کده
 کُته شد و حاصل دَد: یگون شی سی برابر، یگون شی شصت
 برابر و یگون شی صد برابر. ^۹ " بعد ازو عیسیٰ گفت: " هر
 کسی که گوش شِنوا دَره، گوش بگیریه!"

معنای مَثَلِ تُخمِ زِدونِ دیغو

^{۱۰} وختیکه عیسیٰ تنها بُود، نفرای گرد-و-بَر شی قد امزو
 دوازده یار دَ باره امزی مَثَلِ ها ازو پُرسان کد. ^{۱۱} " او دَزوا
 گفت: " پی بُردونِ رازِ پادشاهی خُدا بلده شُمو بخشیده شده،
 مگم بلده مردمای بُرو تمامِ چیزا دَ مَثَلِ گفته مُوشه، ^{۱۲} تا

اونا توخ کُنه که بِنگره، مگم دیده نَتنه،

و گوش بگيره که بشنوه، مگم پي نبره،

نشنه که پس بيه و بخشیده شنه.

^{۱۳} اوخته عیسی دزوا گفت: "آیا شمو ای مثل ره نموفامید؟

پس پگ مثل های دیگه ره چی رقم میتنید که بفامید؟ ^{۱۴} دیغو

کلام ره کشت مونه. ^{۱۵} اینی کسا مثل تخم های آسته که د راه

افتد، د جایی که کلام کشت شد: امیا وختیکه کلام ره

میشنوه، شیطو دستی مییه و کلامی ره که د دل های ازوا

کشت شده، گرفته موبره. ^{۱۶} و اینی کسا مثل تخم های آسته

که د زمین سنگلاخ کشت شد: امیا وختیکه کلام ره میشنوه،

دستی قد خوشی قبول مونه، ^{۱۷} و له ازی که ریشه ندره اونا

بلده یگ زمان کم تاب میره؛ وختیکه مشکلات و آزار-و-آذیت

بخاطر کلام پیش بیه، اونا فوری از راه بر موشه. ^{۱۸} و

دیگرون شی مثل تخم های آسته که د بین خارا کشت شد؛

امیا کسای آسته که کلام ره میشنوه، ^{۱۹} مگم تشویش های

دُنیا، عشق مال-و-دولت و هوس چیزای دیگه آمده کلام ره قپه

مؤکنه و او به ثمر مومنه. ^{۲۰} و اینیا مثل تخم های آسته که د

زمین خوب کشت شد؛ امیا کلام ره میشنوه و او ره قبول مونه

و ثمر میدیه: یگون شی سی برابر، یگون شی شصت برابر و

یگون شی صد برابر.

مَثَلِ چِراغ

^{۲۱} عیسیٰ دزوا کُفت: ”آیا چِراغ ره بَلدِه ازی میره که دَ زیرِ کاسه یا چارپایی بیله؟ نه، بلکه او ره میره که دَ بِلِه چِراغدان بیله. ^{۲۲} چُون هیچ چیزِ تاشه نییه که بَرَمَلا نَشَنه و هیچ چیزِ پوشیده نییه که معلومدار نَشَنه. ^{۲۳} هر کسی که گوشِ شِنَوا دَره، گوشِ بَگیره. ^{۲۴} ” و دزوا کُفت: ”مُتَوَجِه بَشید که چی میشنوید. دَ هر مَنکی که بَدید دَ امزُو مَنک بَلدِه شُمُو دَدِه مُوشه و حتی کلوتر ام دَدِه مُوشه. ^{۲۵} چُون کسی که دَره دَزُو کلوتر دَدِه مُوشه و کسی که نَدَره، حتی چیزِ ره که دَره ام از شی گِرَفته مُوشه.“

مَثَلِ سَوز کدو و کُته شُدونِ تُخَم

^{۲۶} او امچنان کُفت: ”پادشاهی خُدا مِثَلِ ازی اَسْتِه که یگ آدم دَ زمی تُخَم پاش میدیه ^{۲۷} و شاو و روز، چی او خاو بَشه، چی بیدار، تُخَم سَوز مُونه و کُته مُوشه. چی رقم؟ او نَمیدنه. ^{۲۸} زمی خود بَخود ثمر میدیه، اوّل علف سَوز مُونه، بعد ازُو

خوشه و بعد ازو دانه کامل د منه خوشه. ^{۲۹} و غیتیکه غله
پخته موشه، او قد داس خو بلده درو موره، چراکه وخت درو
شی رسیده.

مَثَلِ تُخْمِ شَرَشَم

^{۳۰} او بسم گفت: ”پادشاهی خدا ره دیگه قد چیزخیل برابر کنی
و بلده شی چی رقم مَثَلِ بیری تا او ره بیان کنی؟ ^{۳۱} او رقم
تُخْمِ شَرَشَم وری آسته که وختی د زمی کشت موشه، ریزه‌ترین
پگ تُخْمای رُوی زمی آسته، ^{۳۲} مگم وختیکه کشت شد، سوز
مونه و از تمام بوته ها کده کته‌تر موشه و شاخچه های کته بر
مونه، د اندازه که مرغکوی هوا میتنه د سایه شی وور جور
کنه.“

^{۳۳} او قد امزی رقم مَثَلِ های کلو کلام ره بلده ازوا گفت تا
جایی که اونا قدرت شنیدون شی ره دشت. ^{۳۴} او بدون مَثَلِ قد
ازوا توره نگفت، مگم وختیکه او قد یارای خو تنها بود، تمام
چیزا ره بلده ازوا بیان کد.

آرام کدونِ طوفانِ دریا

^{۳۵} دَ امزُو روز وختیکه شام شُد، عیسیٰ دَ یارای خُو گُفت:

”بیید که دَ او لبِ دریاچه بوری.“ ^{۳۶} اوخته اونا جمعیتِ مردُم

ره ایله کد و عیسیٰ ره دَ امزُو کِشتی که بُو د قد خُو بُرد؛ و

چند کِشتی دیگه ام قد ازو قتی بُو د. ^{۳۷} دَ امزُو غیت یگ

طوفانِ شَدید پیدا شُد و جلیه ها دَ کِشتی میزد، دَ اندازه که

نزدیک بُو د، کِشتی غرق شُنه. ^{۳۸} عیسیٰ دَ آخرِ کِشتی دَ بله

بالشت خاو کُدد. اوخته یارای شی او ره بیدار کد و دَزو گُفت:

”اُستاد، آیا تُو دَ غم نیستی که مو از بین بوری؟“ ^{۳۹} او باله

شُد و دَ بله باد هیبت کد و دَ دریا گُفت: ”آرام! ایسته شو!“

باد ایسته شُد و آرامشِ کامل برقرار شُد. ^{۴۰} او دَ یارای خُو

گُفت: ”چرا ایقَس ترس خوردید؟ آیا شُمو هنوز ام ایمان

نَدرید؟“ ^{۴۱} اونا غدر ترس خورده بُو د و دَ یگدیگه خُو گُفت:

”ای چی رقم آدم آسته که حتی باد و دریا ام از آید شی

مُوشه؟“

شفا دَدونِ آدمِ جندی

پس اونا د او طرف دريا، د سرزمين جرسيا رفت. ^۲ و

امی که عیسیٰ از کشتی بر شد، دستی یگ آدم که روح ناپاک دشت، از مینکل قبرا بر شده قد ازو روی د روی شد. ^۳ او آدم د مینکل قبرا زندگی موكد و هیچ کس نمیتنست که او ره د بند نگاه کنه، حتی قد زنجیرا ام نه؛ ^۴ چراکه او چندین دفعه قد زنجیر و زولانه بسته شدد، مگم زنجیرا ره منئی و زولانه ها ره میده کدد و هیچ کس توانایی ازی ره ندشت که او ره رام کنه. ^۵ او شاو و روز د مینکل قبرا و د بله تپه ها چیغ میزد و خود ره قد سنگ زده زخمی موكد. ^۶ وختیکه او عیسیٰ ره از دور هوش کد، او دویده آمد و د پیش روی شی سجده کد ^۷ و قد آواز بلند چیغ زده گفت: ”ای عیسیٰ، باچه خدای متعال، دز مه چی غرض دری؟ تو ره د خدا قسم میدیم که مره عذاب نکنی.“ ^۸ چون عیسیٰ دزو گفتد: ”ای روح ناپاک، ازی آدم بر شو!“ ^۹ اوخته عیسیٰ ازو پُرسان کد: ”نام تو چی یه؟“ او د جواب شی گفت: ”نام مه «لشکر» آسته، چراکه مو کلو آستی.“ ^{۱۰} او د پیش عیسیٰ غدر غدر-و-زاری کد که اونا ره ازو منطقه بر نکنه. ^{۱۱} د اونجی یگ گله کتبه خوک د بغل تپه میچرید؛ ^{۱۲} اوخته ارواح ناپاک د پیش ازو غدر-و-زاری کده گفت: ”مو ره د منه خوک ها ری کو؛ بیل که د پوست ازوا

داخل شنی. ”^{۱۳} عیسی دزوا اجازه دد و ارواح ناپاک بر شده د پوست خوک ها داخل شد و گله که تقریباً دو هزار خوک بود، از سرشیوکی تپه خود ره د دریا پورته کد و د دریا غرق شد.

^{۱۴} چوپونوی خوک ها دوتا کد و ای توره ره د شار و آغیلای اطراف نقل کد. اوخته مردم آمد تا بنگره که چی واقعه رخ دده. ^{۱۵} اونا پیش عیسی آمد و امو آدم جندی ره دید که د اونجی ششته، کالا پوشیده و هوشیار شده؛ امو آدم ره که سابق گرفتار جنیات بود. پس اونا ترس خورد. ^{۱۶} کسای که ای واقعه ره دیدد، د مردم نقل کد، یعنی چیزی ره که قد آدم جندی و خوک ها رخ ددد. ^{۱۷} اوخته اونا د پیش عیسی عذر کد که از منطقه ازوا بوره.

^{۱۸} وختیکه عیسی د کشتی سوار موشد، امو آدم که سابق جندی بود د پیش عیسی زاری کد که او ره بيله تا قد شی قتی بوره. ^{۱۹} مگم عیسی او ره نه ایشته، بلکه دزو گفت: ”خانه خو بورو د پیش قومای خو و بلده ازوا نقل کو که خداوند چیقس کار کته بلده تو کده و چی رقم د بله تو رحم کده. ” ^{۲۰} اوخته او رفت و د منطقه دیکاپولیس د اعلان کدون هر چیزی که عیسی بلده ازو کدد شروع کد و تمام مردم خيرو

زنده کدونِ دُخترِ یایروس و جور شُدونِ خاتونِ مریض

^{۲۱} وختیکه عیسیٰ بسمِ قد کِشتی دَ دیگه طرفِ دریا رفت، یگ جمعیتِ کُنه دَ گردِ شی جم شُد و او دَ لبِ دریا ایسته بُود.

^{۲۲} اوخته یکی از رهبرای عبادتِ خانه دَ نامِ یایروس آمد و امی که عیسیٰ ره دید دَ پیشِ پای شی اُفتد ^{۲۳} و دَ پیشِ شی عذر- و-زاری کده گُفت: ”دُخترِ ریزه مه دَ حالِ مُردو یه. لُطفاً بیه و دستِ خورِه دَ بلِه ازو بیل تا او جور شُنه و زنده بُمَنه.“

^{۲۴} پس عیسیٰ قد ازو رفت و یگ جمعیتِ کُنه ام از پُشت شی رَبی شُد و اونا دَ بلِه ازو تُشه-و-تيله مُوکد.

^{۲۵} دَ اُونجی یگ خاتو بُود که مُدتِ دوازده سال خونریزی

دَشت. ^{۲۶} او از دستِ طیبِ های کلو غدر رنج-و-عذاب کشیدد و تمامِ دارایی خورِه خرچ کُدد، لیکن هیچ دز شی فایده نکُدد، بلکه بدتر شُدُد. ^{۲۷} وختیکه او دَ باره عیسیٰ شَنِید، او دَ مینکل

جمعیتِ دَ پُشتِ سرِ عیسیٰ آمد و دَ چَپنِ شی دستِ زد. ^{۲۸} چُون

او قد خود خُو گُفتد: ”اگه فقط دَ کالای شی دستِ بزَنم خُوب مُوشُم.“ ^{۲۹} امو لحظه خونریزی شی قوی شُد و او دَ جان خُو

فامید که امزو مَرَض شفا پیدا کده. ^{۳۰} عیسیٰ فوری پئی بُرد که

ازو یگ قدرت خارج شُده. اوخته او زوی خوره د مینکل

جمعیت دور دده گُفت: "کی د کالای مه دست زد؟" ^{۳۱} یارای

شی دزو گُفت: "مینگری که مردم د بله تو تشه مونه؛ هنوز

ام موگی که کی دز مه دست زد؟" ^{۳۲} مگم عیسیٰ چار

طرف خوره توخ موکد تا پنگره که کی امی کار ره کده.

^{۳۳} امو خاتو وختی فامید که قد ازو چیز کار شُده، او قد ترس

و لرز آمده د پیش پای عیسیٰ اُفتد و تمام حقیقت ره بلده شی

نقل کد. ^{۳۴} عیسیٰ دزو گُفت: "دختر مه، ایمان تو، تو ره شفا

د، بخیر-و-سلامت بورو و ازی تکلیف آزاد بش."

^{۳۵} د حالیکه او هنوز توره موگُفت چند نفر از خانه رهبر عبادت

خانه آمده گُفت: "دختر تو فوت کد. آلی دیگه چرا اُستاد ره

زحمت میدی؟" ^{۳۶} مگم عیسیٰ تورای ره که گُفته شُد نادیده

گرفت و د رهبر عبادت خانه گُفت: "ترس نخور، فقط ایمان

دشته بش و بس." ^{۳۷} او هیچ کس ره نه ایشته که قد شی قتی

بوره بغیر از پترس، یعقوب و یوحنا برار یعقوب. ^{۳۸} وختیکه

اونا د خانه رهبر عبادت خانه رسید، عیسیٰ یگ شور-و-غوغا

ره هوش کد و دید که مردم چخرا کده قد آواز بلند ناله مونه.

^{۳۹} وختی او د خانه داخل شد، او د زواو گُفت: ”چرا غوغا و
 چخرا مونیید؟ د دختر نمرده، بلکه خاو رفته.“ ^{۴۰} ”مگم اونا د بله
 عیسی خنده کد. اوخته او پگ ازوا ره بر کد و آته و آبه د دختر
 ره قد کسای که قد شی قتی بود گرفته د امزو جای داخل شد
 که دختر بود. ^{۴۱} اوخته او از دست دختر گرفت و دز شی گُفت:
 ”طلیتا قومی،“ که معنای شی اینی آسته: ”ای دختر، دز تو
 موگیم، باله شو.“ ^{۴۲} فوری امو دختر باله شده د راه رفتو
 شد. او دختر دوازده ساله بود. و اونا ازی کار به اندازه خيرو
 شد. ^{۴۳} اوخته عیسی قد تاکید کلو د زوا امر کد که هیچ کس
 ازی واقعه خبر نشنه و د زواو گُفت که د دختر یگو چیز بدیه که
 بخوره.

مردم ناصره عیسی ره رد مونه

۶ عیسی اونجی ره ایله کده د شار خود خو آمد و یارای
 شی ام از پشت ازو آمد. ^۲ وختیکه روز آرام رسید، او د
 عبادت خانه د تعلیم ددو شروع کد و غدر کسا وختی تعلیم
 شی ره شنید، خيرو منده گُفت: ”ای آدم ای چیزا ره از کجا
 یاد گرفته؟ ای چی رقم حکمت آسته که بلده ازو دده شده؟

چی مُعجزه های از دِسْتِ اَزُو انجام مُوشه! ^۳ آیا ای اُمُو نجار

باچه مَرِيْم و بَرارِ يَعْقُوب، يوشا، يهُودا و شِمعون نَبِيهه؟ آیا
خوارون شی دَ امِينجی قد ازمو نَبِيهه؟” و اُونَا قد اَزُو مُخَالِفَت
کد. ^۴ عيسی دَزُوا کُفْت: ”دَ یِگ پَيغمبر دَ هیچ جای

بے اِحْتِرَامی نَمُوشه، جُز دَ مَنْطِقَه خود شی و دَ بَيْنِ قوما و خانِه
خود شی. ” ^۵ او دَ اُونجی هیچ مُعجزه انجام دَدَه نَتَنِست بَغیر
ازی که دِسْت خُو ره دَ بَلَه چند ناجور ایشْت و اُونَا ره شفا دَد.
^۶ و او از بے ایمانی ازوا خيرو مند.

بعد ازو عيسی دَ آغِيلای گِرْد-و-بَر مِيگشت و تَعْلِيم مِيَدَد. ^۷ او
دوازده یار خُو ره کُوی کد و اُونَا ره دُو دُو نفر رِبی کد و اُونَا
ره دَ بَلَه ارواح ناپاک اِختیار-و-قُدْرَت دَد ^۸ و دَزُوا اَمْر کد که
بَغیر از یِگ تَباق بَلَدَه سَفَر خُو هیچ چيز نَگِيره: نَه نان، نَه
خُرَجِين و نَه پيسه دَ کمر بند خُو؛ ^۹ فقط چپلی دَ پای خُو کُنَه و
دُو کالا نپوشه. ^{۱۰} او امچنان دَزُوا کُفْت: ”هر وختیکه دَ یِگ
خانه داخل مُوشید، دَ اُمونجی بُمَنید تا وختیکه امزُو جای بُر
نَشُدید. ” ^{۱۱} و دَ هر جای که قد شُمُو خوش آمد نَکد و دَ توره
شُمُو گوش نَدَد، وختیکه امزُو جای بُر مُوشید، خاک پایای خُو
ره تَک بزنید تا دَ خِلَافِ ازوا یِگ شَاهِدی بَشه. ” ^{۱۲} پس اُونَا

رَبی شُد و دَ مَرْدُم اِعلان کد که توبه کُنه. ^{۱۳} اونا غَدَر جِنیات
ره از مَرْدُم بُر کد و ناجورای کلو ره قد روغو مَسَح کده شفا
دَد.

مَرگِ یَحیای تَعْمید دِهِنده

^{۱۴} هیرو دیس پادشاه دَزی باره خبر شُد، چراکه نامِ عیسی
مشهور شُد. بعضی مَرْدُم مَوگُفت: ”یَحیای تَعْمید دِهِنده از
مُرده ها دُوباره زنده شُد و امزی خاطر ای مُعجزه ها دَ وِسیله
ازو ظاهر موشه. “ ^{۱۵} مگم کسای دیگه مَوگُفت: ”اُو ایاس
پِیغمبر آسته. “ یگ تَعْدادِ دیگه مَوگُفت که: ”اُو یگ پِیغمبر
آسته، رقمِ یکی از پِیغمبرا. “ ^{۱۶} مگم وختیکه هیرو دیس ای
توره ره شنید، اُو گُفت: ”ای امو یحیی آسته که ما سر زُدْم؛
آلی اُو از مُرده ها دُوباره زنده شُد. “

^{۱۷} چُون هیرو دیس خود شی نفر ربی کده یحیی ره دِستگیر کُدد
و اُو ره دَ بَندی خانه اَندختُدد. اُو بخاطرِ هیرو دیا خاتونِ فِیلِپس
بَرار خُو ای کار ره کُدد، چراکه هیرو دیس قد ازو توی کُدد.
^{۱۸} چُون یحیی دَ هیرو دیس گُفتُدد: ”بلده تُو روا نییه که خاتون
بَرار خُو ره بگیری. “ ^{۱۹} امزی خاطر هیرو دیا دَ برابرِ یحیی کینه

گرفتند و میخواست که او ره بُکُشه مگم نَمیتِنست،^{۲۰} چراکه
هیروودیس از یحیی ترس مُو خورد، چُون او میدَنست که یحیی
یگ مردِ عادِل و مُقدَّس آسته و ازو مُحافِظت مُو کد. هر
وختیکه او توره یحیی ره میَشَنید، بیخی گیج-و-خیرو مُوشد،
ولے باز ام خوش دشت که تورای شی ره گوش کُنه.

^{۲۱} بلاخره یگ فرصت بلده هیروودیا برابر شد. وختیکه
هیروودیس دَ روزِ سالگیره خُو بلده نفرای دَر بار و قومندانای
نظامی و کُنه کلونای جلیلیه یگ مهمانی ترتیب دَد،^{۲۲} دُخترِ
هیروودیا دَ مجلسِ دَر آمده رَقص کد و هیروودیس و مهمونای
شی ره خوشحال کد. پس پادشاه دَ امزو دُختر گُفت: ”هر
چیزی که میخاهی از مه طلب کُو و ما دَز تُو میدیم.“^{۲۳} او
بلده شی قَسَم خورده گُفت: ”هر چیزی که از مه طلب کُنی،
ما دَز تُو میدیم حتی اگه نیمِ مَمَلکت مه ام بَشه.“^{۲۴} دُختر بُرو
رفته دَ آبه خُو گُفت: ”چیزخیل طلب کُمن؟“ آبه شی گُفت:
”سر یحییای تعمید دهنده ره.“^{۲۵} فوری دُختر دَویده دَ پیش
پادشاه آمد و خاهش کده گُفت: ”ما میخایم که امی آلی سر
یحییای تعمید دهنده ره دَ یگ پطنوس دَز مه بدی.“^{۲۶} پادشاه
عَدَر غَمگی شد، ولے بخاطرِ اِحترامِ دَ قَسَمِ خُو و ام بخاطرِ

مهمونا نخواست که خاهشِ دختر ره رد کنه. ^{۲۷} دستي پادشاه
جلاد ره ربي کد و امر کد که سر يحيي ره بيره. او رفته د
بندی خانه سر يحيي ره از تن شي جدا کد ^{۲۸} و سر شي ره د
يگ پطنوس آورده د دختر دد و دختر او ره د آبه خو دد.
^{۲۹} وختيکه شاگرداي يحيي اي خبر ره شنيد، اونا آمد و جسد
شي ره برده د يگ قبر دفن کد.

نان ددو د پنج هزار نفر

^{۳۰} رسولا دوباره د گرد عيسي جم شد و پگ چيزاي ره که کدد
و تعليمي ره که ددد دزو نقل کد. ^{۳۱} او دزوا گفت: ”شمو
تنهاي خو د يگ جای گوشه بيد و کم وري دمراسي کنيد.“
چون کلو مردم ميمد و مورفت و اونا حتی بلده نان خوردو
وخت نداشت.

^{۳۲} پس اونا تنهاي خو د کشتي سوار شده د يگ جای گوشه
رفت. ^{۳۳} مگم غدر کسا اونا ره د حال رفتو ديد و اونا ره
سنخت و از تمام شارا پای پيده امو سو ربي شد و ازوا کده
پيش د اونجی رسيد.

^{۳۴} امی که عیسیٰ از کشتی تا شد، جمعیت کثه ره دید و دل شی د حال ازوا سوخت، چراکه اونا رقم گوسپندوی بے چوپو بود. پس او شروع کد که چیزای کلو دزوا تعلیم بدیه.

^{۳۵} ازی که روز تیر شدد، یارای شی د پیش ازو آمده گفت: ”اینجی بیابو آسته و روز ام ناوخت شده. ^{۳۶} امیا ره رخصت کو که د منطقه های گرد-و-بر و آغیلا بوره و یگو چیز بلده خو خریده بخوره. “ ^{۳۷} مگم او د جواب ازوا گفت: ”خودون شمو بلده ازوا یگو چیز بدید که بخوره. “ اونا دزو گفت: ”آیا مو رفته دوصد دینار ره نان بخری تا بلده ازیا بدی که بخوره؟ “ ^{۳۸} او دزوا گفت: ”چند نان درید؟ بورید و بنگرید. “ اونا رفته معلومات گرفت و گفت: ”پنج نان و دو ماهی. “ ^{۳۹} اوخته دزوا امر کد که پگ مردم ره دُل دُل د بله سوزه ها بشندنه.

^{۴۰} پس مردم د دل های صد نفری و پنجاه نفری ششت. ^{۴۱} اوخته عیسیٰ امو پنج نان و دو ماهی ره گرفته سون آسمو توخ کد و شکرگزاری کده نان ها ره ٹوٹه کد و د یارای خو دد تا د پیش مردم بیله؛ و امو دو ماهی ره ام د بین ازوا تقسیم کد. ^{۴۲} پگ مردم خورد و سیر شد ^{۴۳} و یارا ٹوٹه-و-پرچه نان و ماهی ره که جم کد دوازه سبد پُر شد. ^{۴۴} کسای که نان

خورد، تقریباً پنج هزار مرد بود.

راه رفتو د بِلِه آو دربا

^{۴۵} عیسی فوری یارای خو ره وادار کد که د کِشتی سوار شنه

و پیشلون ازو د او طرف دربا د بیت صیدا بوره تا خود شی

امو جمعیت ره رخصت کنه. ^{۴۶} بعد از خدا حافظی قد مردم،

او بلده دعا کدو د بِلِه یگ کوه رفت. ^{۴۷} وختیکه شام شد،

کِشتی د مینکل دربا رسید و عیسی تنهای خو د خُشکی بود.

^{۴۸} او دید که یارای شی کِشتی ره د سختی حرکت میدیه، چون

باد از دم روی ازوا میزد. پس او تقریباً د پیره چارم شاو د روی

آو دربا راه رفته سون ازوا آمد و میخواست که از بغل ازوا تیر

شنه. ^{۴۹} مگم وختی اونا دید که او د روی دربا راه مورده، اونا

فکر کد که ارواح آسته و چیغ زد، ^{۵۰} چون پگ ازوا او ره دیده

ترس خورد. مگم او فوری قد ازوا د توره گفتو شد و گفت:

”باجرات بشید؛ ما استم، ترس نخورید.“ ^{۵۱} اوخته او قد ازوا

د کِشتی سوار شد و باد آرام شد. اونا کاملاً خيرو شدو،

^{۵۲} چراکه معجزه نان ره پی نبردو، بلکه دل های ازوا سخت

شدد.

شفا ددوونِ ناجورا د گنيسارت

^{۵۳} وختی اونا از دریا تیر شُد، د سرزمینِ گنيسارت اَمَد و د اُونجی لنگر اَندخته کِشتی ره ایسته کد. ^{۵۴} امی که اونا از کِشتی بُرو اَمَد، مردُم فوری عیسیٰ ره شِنخت ^{۵۵} و د عَجَله د سرتاسر امزو منطقه رفت و ناجورا ره د بِله توشکا ایشته د هر جای که شِنید عیسیٰ د اُونجی آسته، بُرد. ^{۵۶} و د هر جایی که عیسیٰ مورفت یعنی د اَغیلا، شارا و اطراف، مردُم ناجورا ره د چار راهی ها می ایشت و د پیش ازو عذر-و-زاری مُوکد که بلده ازوا اجازه بدیه تا د دامون چپن شی دست بزنه و هر کسی که دست میزد شفا پیدا مُوکد.

د باره پاکی و نجاست

۷ ^۱ د امزو غیت فریسیا و بعضی عالمای دین که از اورشلیم اَمَد د گرد عیسیٰ جَم شُد. ^۲ اونا دید که بعضی از یارای شی قد دستای ناپاک، یعنی ناشسته نان مُوخوره. ^۳ خودون فریسیا، بلکه تمام یهودیا تا دستای خورِه خوب نشیه، نان نموخوره و د امزی رقم رسم-و-رواج بابه کلونای خورِه نگاه

مُونه؛ ^۴ مثلاً، اونا وختیکه از بازار مییه تا خود ره نشیه چیز
نمُوخوره. امچنان غدر رواج های دیگه ام آسته که اونا نگاه
مونه، مثلاً ششتون پيله ها، دیگ ها، آفتوه ها، ظرفای مسی
و تخت ها. ^۵ اوخته فریسیا و عالمای دین ازو پُرسان کد: ”چرا
یارای تو دَ مُطابقِ رسم-و-رواجِ بابِه کَلونای مو رفتار نمونه،
بلکه قد دستای ناپاک نان مُوخوره؟“

^۶ اُو دَ جوابِ ازوا گُفت: ”اشعیای نبی دَ باره شمو رباکارا
دُرست پیشگویی کده، امو رقم که نوشته شده:

ای مردُم قد لبای خو دَز مه احترام مونه،

مگم دل های شی از مه دُور آسته؛

^۷ اونا بے فایده مَره پرستش مونه،

چُون اونا رسم-و-رواجی ره تعلیم میدیه

که اصولِ انسانی آسته.

^۸ شمو احکامِ خُدا ره نادیده گرفته رسم-و-رواجِ انسانی ره

محکم میگیرید. ”^۹ امچنان دزوا گُفت: ”شمو احکامِ خُدا ره دَ آسانی باطلِ مُونید تا رسم-و-رواج خُو ره دَ جای بیرید. ^{۱۰} چُون مُوسی گُفته: ”آته و آبه خُو ره اِحترام کُو و ’هر کسی که دَ آته و آبه خُو دَو-و-دَشنام بَدیه، باید کُشته شنه. ’^{۱۱} مگم شمو مُوگید: ’اگه یگ نفر دَ آته یا آبه خُو بُگیه، ”امو کومک که از دِستِ ازمه دَز شمو میرسید، دَ خُدا وَقِف شُد. ”^{۱۲} اوخته شمو دیگه اُو ره نَمیلید که یگو کار بلده آته یا آبه خُو انجام بَدیه. ^{۱۳} دَ امزی رقم شمو کلامِ خُدا ره دَ وسیله رسم-و-رواج خُو که جاری کدید باطلِ مُونید و ازی رقم کارا غدر مُونید. ”

^{۱۴} اوخته عیسیٰ بسم جمعیتِ مردُم ره کوی کده دزوا گُفت: ”پگ شمو دَز مه گوش بَدید و بُفامید: ^{۱۵} هیچ چیزی دَ بُرونِ اِنسان نییه که دَ داخلِ شی بوره و اُو ره نَجِس کُنه، بلکه چیزای که از داخلِ شی بُر موشه، اونا آسته که اُو ره نَجِس مونه. ^{۱۶} [هر کسی که گوشِ شِنوا دَره، گوش بَگیره.]”

^{۱۷} وختیکه از پیشِ جمعیتِ مردُم دَ خانه دَر آمد، یارای شی معنای مَثَل ره ازو پُرسان کد. ^{۱۸} اُو دزوا گُفت: ”آیا شمو ام پی نَموبرید؟ آیا نَموفامید که هر چیزی که از بُرو دَ داخلِ اِنسان موره، نَمیتنه اُو ره نَجِس کُنه؟ ^{۱۹} چُون خوراک دَ قلب

شی داخل نموشه، بلکه د معدده موره و بعد ازو د کنارآب پورته موشه. ” د امزی رقم او تمام خوراک ها ره پاک اعلان کد. ^{۲۰} و او ادامه دده گفت: ” چیزی که از وجود انسان بر موشه، امو انسان ره نجس مونه، ^{۲۱} چون از درون، از دل انسان آسته که اینی چیزا بر موشه: فکرای بد، فساد اخلاقی، دزی، قتل، ^{۲۲} زنا، طمع، شرارت، فریب، شهوت پرستی، حسادت، تهمت، کبر-و-غرور و لوڈگی. ^{۲۳} پگ امزی چیزای بد از داخل بر موشه و انسان ره نجس مونه. ”

ایمان یگ خاتون غیر یهود

^{۲۴} عیسی اونیجی ره ایله کده د سرزمین صور رفت و د یگ خانه داخل شد؛ او نمیخواست که کس خبر شنه، و له نتنست که تاشه بمنه. ^{۲۵} اوخته یگ خاتو که دختر ریزه شی روح ناپاک دشت، امی که د باره عیسی شنید، فوری آمده خود ره د پیش پایای شی اندخت. ^{۲۶} امو خاتو یگ یونانی و از فنیقیه سوریه بود. او د پیش عیسی عذر-و-زاری کد که جن ره از دختر شی بر کنه. ^{۲۷} عیسی دزو گفت: ” بیل که اول بچکیچا سیر شنه، چون خوب نییه که نان بچکیچا ره بگیری و د پیش سگا پورته کنی. ” ^{۲۸} لیکن امو خاتو د جواب شی گفت: ” یا

مولا، ولے حتی سگا ام از میدگی های که از دسترخون

بچکیچا موفته، مُوخوره. ”^{۲۹} عیسی دزُو کُفت: ” بورُو،

بخاطرِ کُفتونِ امزی توره تُو، جن از دُختر تُو بُر شد. ”

^{۳۰} وختیکه امو خاتو خانه خو رفت، دید که دُختر شی د بِلَه جاگه خاو آسته و جن ازو بُر شده.

آدمِ گر-و-گنگه شفا پیدا مونه

^{۳۱} اوخته عیسی از منطقه صُور بُر شد و از راه صیدون از

مینکل سرحدِ دیکاپولیس د دریای جلیلیه آمد. ^{۳۲} د اُونجی

مردُم یگ آدمِ گر ره د پیشِ عیسی اُورد که زبون شی بند

مُوشد و اونا د پیشِ عیسی عذر-و-زاری کد که دست خُوره د

بَلَه ازو آدم بیلَه. ^{۳۳} اوخته عیسی اُو ره از مینکل جمعیت

کشیده د یگ گوشه بُرد و کلکای خُوره د گوشای ازو ایشت

و لُعبابِ دان خُوره د زبون شی مَلید ^{۳۴} و سُونِ آسمو توخ کده

یگ آه کشید و دزُو کُفت: ” اِفْتَح! ” یعنی ” واز شو! ”

^{۳۵} فوری گوشای ازو واز شد و بندش زبون شی از بین رفت و

اُو صحیح توره کُفت. ^{۳۶} اوخته عیسی دزوا امر کد که دزی

باره د هیچ کس نقل نکنه، مگم هر چیقس کلوتر اونا ره منع

کد، اونا کلوتر امو توره ره تیت کد. ^{۳۷} مردُم بے اندازه خيرو

شُدُود و مُوگُفت: ”أو تمامِ کارا ره دَ خُوبی انجام دَده. اُو حتی کرها ره شِنُوا مُونه و گَنگه ها ره دَ توره گُفتو میره.“

نان دَدو دَ چار هزار نفر

۱ دَ امزُو روزا بسمِ یگ جمعیتِ کُته جم شد و ازی که بلده

خوردو چیز نَدشت عیسی یارای خُو ره کُوی کده دَزوا گُفت:

۲ ”دل مه دَ حالِ امزی جمعیتِ مُوسوزه، چُون سه روز شده که

قد ازمه آسته و هیچ چیز بلده خوردو ندره. ۳ اگه اونا ره گُشنه

دَ خانه های شی رِبی کنم، اونا دَ بَینِ راه از حال موره، چراکه

بعضی ازوا از راهِ دُور آمده.“ ۴ یارای شی دَ جوابِ ازو گُفت:

”کی میتنه آمیا ره دَمزی بیابو از نان سیر کُنه؟“ ۵ عیسی ازوا

پُرسان کد: ”چند نان دَرید؟“ اونا گُفت: ”هفت نان.“ ۶ پس دَ

جمعیتِ مردُم امر کد که دَ رُوی زمی بِشینه. اوخته امُو هفت

نان ره گِرِفته شُکرگُزاری کد و ثوُته کده دَ یارای خُو دَد تا دَ

پیش جمعیتِ مردُم بیله؛ و اونا اِشت. ۷ اونا چند ماهی رِزه ام

دَشت. عیسی اونا ره ام بَرکت دَد و امر کد که دَ پیشِ مردُم

بیله. ۸ پگِ ازوا خورده سیر شد و اونا ثوُته-و-پرچه باقی منده

ره که جم کد، هفت سَبَد پُر شد. ۹ تعدادِ ازوا تقریباً چار هزار

نفر بُود. بعد ازو عیسیٰ اونا ره رُخصت کد^{۱۰} و خود شی
دستی قد یارای خُو دَ کِشتی سوار شد و دَ منطقه دَلمانوته
رفت.

فریسیا مُعجزه طلب مُونه

^{۱۱} اوخته فریسیا آمد و جر-و-بَحث ره قد عیسیٰ شروع کد و از
رُوی آزمایش تقاضای مُعجزه آسمانی کد. ^{۱۲} او از دِل خُو یگ
آه کشید و گفت: ”چرا ای نسل مُعجزه طلب مُونه؟ ما حقیقت
ره دَز شُمو مُوگم، هیچ مُعجزه بلده امزی نسل نِشو دده
نُموشه.“ ^{۱۳} و اونا ره ایله کده پس دَ کِشتی شِشت و دَ او
طرف دریا رفت.

خمیرمایه فریسیا و هیروودیس

^{۱۴} دَ امزو غیت یارا پُرمُشت کُدد که نان بگیریه و دَ کِشتی ام
کلوتر از یگ نان قد خُو نَدشت. ^{۱۵} اوخته عیسیٰ اونا ره باخبر
کده گفت: ”باخبر بشید که از خمیرمایه فریسیا و خمیرمایه
هیروودیس احتیاط کنید.“ ^{۱۶} پس اونا قد یگدیگه خُو گفت:
”ای ره از خاطری گفت که نان ندرے.“ ^{۱۷} عیسیٰ ای ره پی

بُرده دَزوا کُفت: ”چرا دَ بارِه ازی که نان نَدْرِید دَ بَین خُو توره مُوگید؟ آیا هنوز ام پَی نَمُوبرید و نَمُوفامید؟ آیا دِل های شُمو سخت آسته؟^{۱۸} آیا شُمو چیم دَرید ولے نَمینگرید و گوش دَرید ولے نَمیشنوید؟ آیا دَ یاد شُمو نییه؟^{۱۹} وختیکه اُمو پَنج نان ره بلده پَنج هزار نفر تُوْته کُدم، از تُوْته-و-پَرچه که جَم کدید چند سَبَد پُر شُد؟“ اونا کُفت: ”دوازده سَبَد.“^{۲۰} اُو کُفت:

”وختیکه هفت نان ره بلده چار هزار نفر تُوْته کُدم، از تُوْته-و-پَرچه که جَم کدید چند سَبَد ره پُر کدید؟“ اونا کُفت: ”هفت سَبَد.“^{۲۱} پس عیسی دَزوا کُفت: ”آیا تا هنوز ام نَمُوفامید؟“

شفا دَدونِ یگِ آدمِ کور دَ بیتِ صیدا

^{۲۲} وختی اونا دَ بیتِ صیدا آمد، مردُم یگِ آدمِ کور ره دَ دِیر عیسی اُورد و دَ پیش شی عُدرو-و-زاری کد که دِست خُو ره دَ بله ازو بیله.^{۲۳} اُو از دِستِ امزُو آدمِ کور گِرفت و اُو ره از آغیل بُرو بُرد. بعد ازو چیمای شی ره لُعبِ دان کد و دِستای خُو ره دَ بله ازو ایشته از شی پُرسان کد: ”آیا کُدم چیز مینگری؟“^{۲۴} اُو باله توخ کده کُفت: ”مردُم ره مینگرم که مثلِ درختا وری معلوم موشه و راه میگرده.“^{۲۵} عیسی بسم دِستای خُو ره دَ بله چیمای ازو ایشته. اوخته اُو دَقیق توخ کد

و بڼایې شی پس آمد و او تمام چیزا ره روشو-و-واضح دید.
۲۶ پس عیسیٰ او ره د خانه شی ربی کده گُفت: ”د امزو آغیل
نرو.“

اقرار پترس د باره مسیح

۲۷ عیسیٰ و یارای شی د آغیلای منطقه قیصریه فیلیپس رفت.
او د بین راه از یارای خو پُرسان کده گُفت: ”مردم مَره کی
میدنه؟“ ۲۸ اونا د جواب شی گُفت: ”بعضی ها مَوگیه یحیای
تعمید دهنده؛ و بعضی های دیگه مَوگیه الیاس پیغمبر و
بعضی های دیگه یکی از پیغمبرا.“ ۲۹ او ازوا پُرسان کد:
”شمو مَره کی میدنید؟“ پترس د جواب شی گُفت: ”تو
مسیح آستی.“ ۳۰ پس عیسیٰ دزوا امر کد که د باره ازو د هیچ
کس چیز نگیه.

عیسیٰ د باره مرگ خو پیشگویی مونه

۳۱ اوخته او شروع د تعلیم ددون ازوا کد و گُفت: ”لازم آسته
که «باچه انسان» رنج-و-عذاب کلو بنگره و د وسیله ریش
سفیدا، پیشوایون عالی مقام و عالمای دین رد شده کشته شنه

و بعد از سه روز دوباره زنده شنه. ” ^{۳۲} عیسیٰ امی توره ره واضح گُفت؛ و پترُس او ره د یگ گوشه بُرد و شروع کد که او ره منع کنه. ^{۳۳} مگم عیسیٰ پس دور خورد و سون یارای خُو توخ کده پترُس ره سرزنش کد و گُفت: ”از مه دُور شو، آی شیطو! چراکه فکر تو د چیزای الهی نییه، بلکه د چیزای انسانی آسته.“

^{۳۴} اوخته عیسیٰ جمعیتِ مردُم ره قد یارای خُو کوی کد و دزوا گُفت: ”اگه کسی میخایه که از مه پیروی کنه، باید خود ره انکار کنه و صلیب خُو ره باله کده از پشتِ ازمه بییه.“

^{۳۵} چُون هر کسی که بخایه جان خُو ره نجات بدیه، او ره از دست میدیه؛ مگم هر کسی که جان خُو ره بخاطرِ ازمه و خوشخبری از دست بدیه، او ره نجات میدیه. ^{۳۶} بلده انسان چی فایده دره که تمام دُنیا ره د دست بیره، مگم جان خُو ره از دست بدیه؟ ^{۳۷} یا انسان د عَوْضِ جان خُو چیزخیل دده میتنه؟

^{۳۸} پس هر کسی که از مه و از تورای مه د مینکلِ امزی نسلِ زناکار و گناهکار ننگ دشته بشه، «باچه انسان» ام وختیکه د بزرگی-و-جلالِ آته خُو قد ملایکه های مُقَدَّس مییه ازو ننگ مونه.

۱ او دزوا کُفت: ”ما حقیقت ره دز شمو موگم، بعضی کسای که د اینجی ایسته یه تا پادشاهی خُدا ره که قد قدرت مییه ننگره، مزه مرگ ره نَمیچشه.“

تبدیلی شکل عیسی

۲ بعد از شش روز عیسی پترس، یعقوب و یوحنا ره گرفت و تنها اونا ره قد خو د بله یگ کوه قیل بُرد. د اونجی شکل عیسی د پیش روی ازوا تبدیل شد ۳ و کالای شی رقم برف وری بیخی سفید شد، د اندازه که هیچ کس د روی زمی نَمیتنه کالا ره اوقس سفید کُنه. ۴ اوخته ایاس قد موسی بلده ازوا ظاهر شد و اونا قد عیسی توره موگفت. ۵ پس پترس د عیسی کُفت: ”اُستاد، کلو خوب آسته که مو د اینجی آستی. اجازه بدی که سه سایه بان جور کنی: یگ بلده ازتو، یگ بلده موسی و یگ بلده ایاس.“ ۶ او نَمیدنست که چیز خیل بُگیه، چراکه اونا غدر ترس خوردد. ۷ اوخته یگ آور د بله ازوا سایه کد و از اوریگ آواز آمده کُفت: ”اینمی باچه دوست دشتنی مه آسته، از آید شی شنید.“ ۸ بے بلغه وختی اونا چار طرف خور ره توخ کد، هیچ کس ره قد خو ندید بغیر از عیسی و بس.

^۹ وختیکه اونا از کوه تاه میمد، عیسی دزوا امر کد که د باره چیزی که اونا دیده د هیچ کس نقل نکنه تا زمانی که «باچه انسان» از مُرده ها دُوباره زنده نشُده. ^{۱۰} پس اونا امی توره ره د پیش خودون خو نگاه کد و از یگدیگه خو سوال مُوکد که امی «از مُرده ها دُوباره زنده شدو» چی معنی دشته بشه.

^{۱۱} اوخته اونا از عیسی پُرسان کده گُفت: ”چرا عالمای دین مُوگیه که ایلاس باید اوّل بییه؟“ ^{۱۲} او د جواب ازوا گُفت: ”دُرست آسته که ایلاس اوّل مییه تا تمام چیزا ره اصلاح کُنه. ولے د باره «باچه انسان» چطور نوشته شده که او باید غدر رنج بنگره و تحقیر-و-توهین شُنه؟“ ^{۱۳} مگم ما دز شمو مُوگم که ایلاس گاه آمد و اونا هر چیزی که خاست د حق ازو کد، امو رقم که د باره شی نوشته شدد.“

باچه جندی شفا پیدا مونه

^{۱۴} وختیکه اونا د پیش دیگه یارا رسید، یگ جمعیت کُنه ره د گرد ازوا دید و بعضی عالمای دین قد ازوا جر-و-بحث مُوکد. ^{۱۵} امی که مردم عیسی ره دید، پگ شی غرق حیرت شد و دَویده دَویده آمد تا قد ازو منده نشی کُنه. ^{۱۶} اوخته عیسی

ازوا پُرسان کد: ”دَ باره چیز خیل قد ازوا جر-و-بَحْث مُونید؟“

^{۱۷} یگ آدم از مینکل جمعیتِ مردُم دَ جواب شی گُفت:

”اُستاد، ما باچه خُوره دَ پیشِ ازتُو اُوردیم؛ اُو گِرِفتارِ یگ

روحِ ناپاک آسته که اُو ره گُنگه کده. ^{۱۸} هر وختیکه اُو ره

میگیره، اُو ره دَ زمی میندزه و از دان شی قف بُر مُوشه و اُو

دندونای خُوره میخیه و شَخک مُومنه. ما از یارای تُو خواهش

کدُم که روحِ ناپاک ره بُر کُنه، مگم اونا نَتَنِست. ^{۱۹} عیسی دَ

جوابِ ازوا گُفت: ”ای نسلِ بے ایمان! تا کی ما قد شُمو بَشُم

و تا کی شُمو ره تَحْمَل کُنم؟ اُو ره پیشِ ازمه بیرید. ^{۲۰} اونا

اُو ره دَ پیشِ عیسی اُورد. امی که روحِ ناپاک عیسی ره دید،

فوری دَ بله امزُو باچه حمله اُورد و اُو دَ زمی اُفتده تُو-و-پیچ

خورد و از دان شی قف بُر شُد. ^{۲۱} عیسی از آته شی پُرسان

کد: ”چیقس دیر شُده که امی تکلیف ره دَره؟“ اُو گُفت: ”از

ریزگی. ^{۲۲} امی روحِ ناپاک غدر وختا اُو ره دَ آتش و آو میندزه

تا اُو ره نابود کُنه. آلی اگه یگو کار میتنی، دَ حالِ ازمو رَحْم

کده مو ره کومک کُو. ^{۲۳} عیسی دَزُو گُفت: ”اگه بتنی ایمان

بیری، بلده کسی که ایمان دَره تمام چیزا مُمکن آسته. ^{۲۴} آته

امزُو باچه فوری چیغ زده گُفت: ”ما ایمان میرم؛ دَ باره

بے ایمانی مه دَز مه کومک کُو!“ ^{۲۵} وختی عیسی دید که

جمعیتِ مردمِ دَ گِردِ ازو دَ زودی جَم موشه، اُو دَ بِلِه روحِ ناپاکِ هِیبتِ کده دَ ز شی گُفت: ”اَی روحِ کَر و گُنگه، دَ ز تُو حُکمِ مُونم که ازو بُر شو و دِیگه هرگِز دَ پوستِ ازو داخلِ نشو.“^{۲۶} اوخته روحِ ناپاکِ چِیغِ زَد و باچه ره یگِ تکانِ سختِ دَده بُر شد و اُمو باچه مِثلِ مُرده جور شد، دَ اندازه که غَدر کسا گُفت: ”اُو مُرده.“^{۲۷} مگم عیسیٰ از دِستِ شی گِرفته اُو ره باله کد و اُو سرِ پایِ خُو ایسته شد.

^{۲۸} وختی عیسیٰ دَ خانه داخلِ شد، یارای شی دَ تنهایی ازو پُرسان کد: ”چرا مونتستی اُو ره بُر کُنی؟“^{۲۹} اُو دَ زوا گُفت: ”اِی رقمِ روحِ دَ وسیلهِ هیچ چیزِ بُر نموشه، جُز دَ وسیلهِ دُعا.“

عیسیٰ بسمِ دَ باره مرگِ خُو پیشگویی مونه

^{۳۰} عیسیٰ و یارای شی ازونجی بُر شده رفت و از جلیلیه تیر شد. اُو نمیخواست که کس خبر شنه،^{۳۱} چُون اُو دَ یارای خُو تعلیمِ میدد و دَ زوا مَوگُفت: ”«باچه انسان» دَ دِستِ مردمِ تسلیمِ موشه و اونا اُو ره مَوکُشه و سه روز بعد از کُشته شدو دُوباره زنده موشه.“^{۳۲} مگم اونا مقصدِ توره شی ره نفامید و ترس خورد که ازو پُرسان کنه.

بحث د باره بزرگی

^{۳۳} اوخته اونا د کفرناحوم آمد و غیبتیکه اونا د خانه بود،

عیسیٰ از یارای خو پُرسان کد: ”د بین راه د باره چیز خیل قد یگدیگه خو جر-و-بحث موكدید؟“ ^{۳۴} اونا چپ مند، چراکه د

راه قد یگدیگه خو جر-و-بحث موكد که د مینکل ازوا کی

بزرگتر آسته. ^{۳۵} عیسیٰ ششت و امو دوازده یار ره کوی کده

دزوا گُفت: ”هر کسی که میخایه اول بشه، او باید آخر پگ و

غلام پگ بشه.“ ^{۳۶} اوخته او یگ بچکیچه ره گرفت و او ره د

مینکل ازوا ایستلجی کد و او ره د بغل خو گرفته دزوا گُفت:

^{۳۷} ”هر کسی که یکی امزی بچکیچا ره د نام ازمه قبول کنه،

مره قبول کده و هر کسی که مره قبول کده، نه مره، بلکه امو

ره قبول کده که مره ربی کده.“

هر کسی که مخالف مو نییه قد ازمو آسته

^{۳۸} یوحنا گُفت: ”استاد، مویگ نفر ره دیدی که د نام ازتو

جیات ره بر موكد و مو او ره منع کدی، چراکه او از جم ازمو

نبود.“ ^{۳۹} لیکن عیسیٰ گُفت: ”او ره منع نکنید، چون هیچ

کس نمیتنه که د نام ازمه یگ معجزه کنه و یگ لحظه بعد د

بارِه ازمه بد بُگيه. ^{۴۰} چُون كَسِي كه دَ ضِد مو نِييه، اُو قد
ازمو يه.

^{۴۱} هر كَسِي كه دَز شُمو دَ نامِ ازمه يگ پيله او بديه كه وُچي
كُنيد فقط بخاطري كه دَ مسيح تعلق دريد، ما حقيقت ره دَز
شُمو مَوگَم كه او به اجر نَمومنه.

اخطار دَ وَسوسه كُننده ها

^{۴۲} هر كَسِي كه باعثِ گُمراهي يكي امزي ريزه گينا شنه كه دَز
مه ايمان دره، بلده ازو بهتر آسته كه يگ سنگِ آسياه دَ گردون
شي اوزو شده دَ دريا پورته شنه. ^{۴۳} پس اگه دست تو باعث
موشه كه تو گُمراه شني او ره قطع كو، چُون بلده تو بهتر
آسته كه چُننه دَ زندگي ابدي داخل شني نسبت دزي كه قد دو
دست دَ دوزخ بُفتي، دَ آتَشِ گُلِ ناشدني، ^{۴۴} [د جايي كه كِرم
شي نَمومره و آتَشِ گُلِ نَموشه. ^{۴۵} اگه پاي تو باعث موشه كه
تو گُمراه شني، او ره قطع كو، چُون بلده تو بهتر آسته كه
لنگ دَ زندگي ابدي داخل شني نسبت دزي كه قد دو پاي دَ
دوزخ پورته شني، ^{۴۶} [د جايي كه كِرم شي نَمومره و آتَشِ گُلِ
نَموشه. ^{۴۷} اگه چيم تو باعث موشه كه تو گُمراه شني، او ره

بُر کُو، چُون بَلدِه تُو بَهِتَر اَسْتِه کِه قَد یِگ چِم د پادشاهی خُدا
داخِل شُنی، نِسَبَت دَزی کِه قَد دُو چِم د دوزخ پورته شُنی،
د جایی کِه کِرم شی نَمومَره و آتِش گُل نَموشه.^{۴۸}

چُون تمام کسا قَد آتِش نَمکی موشه.^{۴۹} نَمک خُوب اَسْتِه،
لیکن اگِه نَمک شوری خُو ره از دِست بَدیه، چطور میتنه کِه
مَزِه شی پس بییه؟ شَمو د خُودون خُو نَمک دَشْتِه بَشید و قَد
یگدیگِه خُو د صُلاح-و-صفا زندگی کُنید.“

د بَارِه طلاق

۱۰ عیسیٰ اُونجی ره ایله کد و د منطقه یهودیه و اُو
طرف دربای اَرْدُن رفت. جمعیتِ مَرْدُم بسم د گِرْد ازو جم شد و
اُو مُطابِقِ عادت خُو باز ام اونا ره تعلیم دَد.

۲ دَمَزو غَیْت بعضی فریسیا اَمَد و بَلدِه آزمایش ازو پُرسان کد:
”آیا بَلدِه یِگ مرد روا اَسْتِه کِه خاتون خُو ره طلاق بَدیه؟“

۳ عیسیٰ د جوابِ ازوا کُفت: ”موسیٰ دَز شَمو چی حُکم دَدِه؟“

۴ اونا کُفت: ”موسیٰ اِجازه دَدِه کِه یِگ مرد یِگ طلاق نامه

نوشته کُنه و خاتون خُو ره ایله بَدیه.“^۵ اوخته عیسیٰ دَزوا

گفت: "موسیٰ بخاطرِ سنگدلی شمو ای حکم ره بلده شمو نوشته کد. ^۶ مگم از شروعِ خِلقتِ خدا اونا ره مرد و زن خلق کد. ^۷ امزی خاطر مرد، آته و آبه خو ره ایله کده قد خاتون خو یگجای موشه ^۸ و هر دوی شی یگ جسم موشه. ^۹ پس چیزی ره که خدا یگجای کده، انسان نباید جدا کنه."

^{۱۰} وختی اونا دَ خانه بُود، یارا بسم دزی باره از عیسیٰ سوال کد. ^{۱۱} "او دزوا گفت: "هر کسی که خاتون خو ره طلاق بدیه و قد یگ خاتونِ دیگه توی کنه، او دَ حقِ خاتونِ خو زنا مونه. ^{۱۲} و اگه یگ خاتو شوی خو ره طلاق بدیه و قد یگ مردِ دیگه توی کنه، او ام زناکاری مونه."

عیسیٰ بچکیچای ریزه ره برکت میدیه

^{۱۳} دَمزو غیت مردُم بچکیچای ریزه ره دَ پیشِ عیسیٰ اُورد تا دَ سرِ ازوا دِست بیله؛ مگم یارا اونا ره سرزنش کد. ^{۱۴} وختیکه عیسیٰ ای کار ره دید، قار شد و دزوا گفت: "بیلید که بچکیچای ریزه پیشِ ازمه بییه و اونا ره منع نکنید، چراکه پادشاهی خدا دَمزی رقم کسا تعلق دَره. ^{۱۵} ما حقیقت ره دَز شمو موگم، هر کسی که پادشاهی خدا ره رقم یگ بچکیچه

ریزه قبول نكنه، او هرگز د زشی داخل نموشه. ”^{۱۶} اوخته
بچکیچا ره د بغل خو گرفت و دستای خوره د سر ازوا ایشته
اونا ره برکت دد.

آدم سرمایه دار و زندگی ابدی

^{۱۷} وختیکه عیسی د راه مورفت، یگ آدم دویده دویده آمد و د
پیش ازو زانو زده ازو پرسان کد: ”ای استاد نیک، ما چیز
کار کنم تا صاحب زندگی ابدی شئم؟“^{۱۸} عیسی ازو پرسان
کد: ”چرا مره نیک موی؟ هیچ کس نیک نیسته بغیر از خدا
و بس.“^{۱۹} تو احکام شریعت ره میدنی که موی: ’قتل نکو،
زنا نکو، دزی نکو، شاهدی دروغ ندی، فریب کاری نکو، آته
و آبه خو ره احترام کو.“^{۲۰} او آدم د جواب شی گفت:
”استاد، ما پگ امزیا ره از ریزگی خو د جای آوردیم.“
^{۲۱} عیسی سون ازو توخ کده او ره محبت کد و دزو گفت:
”یگ چیز کم دری؛ بورو، هر چیزی که دری سودا کو و پیسه
شی ره د غریبا بدی؛ اوخته تو د عالم باله صاحب یگ گنج
موشی. بعد ازو بیه و از مه پیروی کو.“^{۲۲} مگم بخاطر امزی
توره لب-و-روی شی اوزو شد و او غمگی شده ازونجی رفت،
چراکه او مال-و-دولت کلو دشت.

۲۳ اوخته عیسیٰ چار دُور خُو ره توخ کده دَ یارای خُو گُفت:

”چِیَقَس سخت آسته که آدمای دَوْلتمند دَ پادشاهی خُدا داخل

شُنه!“ ۲۴ یارا امزی تورای شی خِیرو مَنَدُد، مگم عیسیٰ بسم

دَزوا گُفت: ”آی بچکِیچا، داخل شُدو دَ پادشاهی خُدا چِیَقَس

سخت آسته!“ ۲۵ تیر شُدونِ اَشْتُر از نیفه سِیزو آسوتر آسته نِسَبَت

دَ داخل شُدونِ آدمِ دَوْلتمند دَ پادشاهی خُدا. “ ۲۶ اونا بے اندازه

خِیرو شُدو و قد یگدیگه خُو موگُفت: ”پس کی میتنه نجات

پیدا کُنه؟“ ۲۷ عیسیٰ سُون ازوا توخ کده گُفت: ”بلدِه انسان

ناممکن آسته، مگم نه بلدِه خُدا، چراکه بلدِه خُدا پگ چیزا

مُمکن آسته.“

۲۸ پترُس دَ توره گُفتو شُد و دَزو گُفت: ”مو تمام چیز خُو ره

ایله کده و از تو پیروی مونی.“ ۲۹ عیسیٰ گُفت: ”ما حقیقت

ره دَز شُمو موگم، هیچ کسی ره پیدا نَمیتید که خانه یا برارو

یا خوارو یا آته یا آبه یا بچکِیچا یا زمین خُو ره بخاطرِ ازمه و

خوشخبری ایله کُنه، ۳۰ و دَ ای دُنیا صد برابر خانه ها، برارو،

خوارو، آبه گو، بچکِیچا و زمینا ره قد آزار-و-اَذیت قتی دَ

دست نیره و دَ عالمی که مییه صاحبِ زندگی اَبَدی نَشنه.

۳۱ مگم غدر کسای که اول آسته آخر موشه و آخرها اول.“

سِوَمَنه پيشگويي عيسيٰ دَ باره مَرگ شى

^{۳۲} عيسيٰ و ياراي شى دَ راه بُود و سُون باله طرف اورشليم

مورفت و عيسيٰ پيش پيش ازوا ربي بُود. يارا حيرت زده شُد

و كساي كه از پُشتِ ازوا ميمد، ترس خوردد. عيسيٰ امو

دوازده ره بسم دَ يگ گوشه بُرد و شروع كد كه دزوا بُگيه كه

چيزخيل دَ بله شى ميبه ^{۳۳} و گُفت: ”اينه، مو دَ اورشليم موري

و «باچه انسان» دَ دستِ پيشوايونِ عالي مقام و عالِمای دين

تسليم موشه و اونا او ره محكوم دَ مَرگ مونه و دَ دستِ

مردُمای غير يهود تسليم مونه؛ ^{۳۴} اونا او ره ريشخند كده دَ بله

شى تُف ميندزه و او ره قمچي ميزنه و موكشه، و له دَ روزِ

سِوَم او دوباره زنده موشه.

درخواستِ يعقوب و يوحنا

^{۳۵} يعقوب و يوحنا باچه هاي زبدي دَ پيشِ عيسيٰ آمد و گُفت:

”استاد، مو ميخاهي هر چيز كه از تو درخاست كني، تو بلده

مو انجام بدى. “ ^{۳۶} او دزوا گُفت: ”چي ميخاهيد كه بلده

شمو انجام بدم؟ “ ^{۳۷} اونا دزشي گُفت: ”اجازه بدى كه دَ

بزرگي جلال تو يگ مو دَ دستِ راست و ديگه مو دَ دستِ چپ

تُو بَشِينِي. ” ^{۳۸} عيسی دَزوا گُفت: ” شُمو نَمِيدَنِيد که چيز خيل
 طلب مُونيد. آيا مِيتَنِيد از جامی وُچی کُنيد که ما وُچی مُونم،
 يا غُسلِ تَعْمِيدِي ره بَگِيريد که ما قد شی غُسلِ تَعْمِيدِ دَدِه
 مُوشُم؟ ” ^{۳۹} اونا دَ جواب شی گُفت: ” آره، مِيتَنِی. ” عيسی
 دَزوا گُفت: ” دُرُست آسته، از جامی که ما وُچی مُونم، شُمو
 ام وُچی مُونيد و غُسلِ تَعْمِيدِي ره که ما مِیگِيرِم، شُمو ام قد
 ازو غُسلِ تَعْمِيدِ دَدِه مُوشيد؛ ^{۴۰} مگم شِشتو دَ دِستِ راستِ يا
 چَپ مه دَ اِختِيارِ از مه نِيبه، بَلکِه بَلدِه کسای آسته که بَلدِه
 ازوا آماده شُدِه. ”

^{۴۱} وختیکه دَه يارِ دِیگِه ای توره ره شَنِيد، اونا دَ بِلِه يَعْقُوب و
 يُوخَنَّا قار شُد. ^{۴۲} اوخته عيسی اونا ره کُوی کد و دَزوا گُفت:
 ” شُمو مِيدَنِيد که دَ مینکلِ مَرْدُمای غَيرِ يَهُود کسای که
 حُکمران حِساب مُوشه، اونا دَ بِلِه ازوا باداری مُونه و
 کُتِه کَلونای ازوا دَ بِلِه ازوا جَبَر-و-سِتَم مُوکُنه. ^{۴۳} مگم دَ بَينِ
 از شُمو بايد ای رَقم نَبشه، بَلکِه هر کسی که دَ مینکل شُمو
 مِیخايه کُتِه بَشه، بايد خِدمتگار شُمو بَشه. ^{۴۴} و هر کسی که دَ
 مینکل شُمو مِیخايه پيش قَدَم بَشه، بايد غُلامِ پَگ بَشه.
 چُون ^{۴۵} «باچه اِنسان» نَمَدِه که خِدمت شُنه، بَلکِه تا خِدمت

کُنه و جان خُو ره دَ راهِ غَدَر کسا فِدا کُنه.

شفا دَدونِ بارتیمائوسِ کور

^{۴۶} پس اونا دَ شارِ اَریحا اَمَد. دَ حالیکه عیسیٰ قد یارای خُو و

یگ جمعیتِ کُنه از اَریحا بُرو مورفت، بارتیمائوس باچه

تیمائوس که یگ گدایگرِ کور بُود دَ بغلِ راهِ شِشتُد. ^{۴۷} وختی

بارتیمائوس شِنید که اُو عیسیٰ ناصِری اَسته، اُو دَ چیغ زَدو

شُد و گُفت: ”اَی عیسیٰ باچه داوُود، دَ بِلِه مه رَحِم کُو!“

^{۴۸} غَدَر کسا دَ بِلِه ازو هِیبت کد که چُپ شُنه، مگم اُو کَلوتر

چیغ زَدِه گُفت: ”اَی باچه داوُود، دَ بِلِه مه رَحِم کُو!“ ^{۴۹} اوخته

عیسیٰ ایسته شُدِه گُفت: ”اُو ره کُوی کُنید.“ اونا اَمو اَدَم

کور ره کُوی کد و دَزو گُفت: ”باجراتِ بَش؛ باله شو که تُو ره

کُوی مونه.“ ^{۵۰} اُو فوری چَپنِ خُو ره اُو سُو اَندخت و از جای

خُو پَریده دَ پیشِ عیسیٰ اَمَد. ^{۵۱} عیسیٰ دَزو گُفت: ”چی

میخاهی که بلده تُو انجامِ بَدَم؟“ اَدَم کور دَزو گُفت: ”اُستاد،

ما میخایم که بسمِ بِنَا شُنم.“ ^{۵۲} عیسیٰ دَز شی گُفت: ”بورُو؛

ایمان تُو، تُو ره شفا دَد.“ اُو فوراً دُوباره بِنَا شُد و از پُشتِ

عیسیٰ دَ راهِ گُت شُد.

داخل شدون عیسیٰ د اورشلیم

۱۱ وختی اونا د بیت فاجی و بیت عنیا د دامون کوه

زبتون که نزدیک اورشلیم آسته رسید، عیسیٰ د و نفر از یارای

خوره ربی کده ^۲ دزوا گُفت: ”د آغیلی که پیش روی شمو

آسته، بورید و امی که دزشی داخل شدید، دستی یگ کره

الاغ ره پیدا مونید که د اونجی بسته یه و تا آلی ره هیچ کس

د بله شی سوار نشده؛ او ره واز کده بیرید. ^۳ اگه کدم کس دز

شمو بگیه، ’چرا ای کار ره مونید؟‘ شمو بگید: ’مولا ای ره

لازم دَره و دستی د امینجی پس ربی مونه.‘ ^۴ پس اونا رفته

کره الاغ ره پیدا کد که د پالوی یگ درگه د منه کوچه بسته

بود و اونا او ره واز کد. ^۵ بعضی کسای که د اونجی ایسته

بود، دزوا گُفت: ”چیز کار مونید، چرا کره الاغ ره واز

موکُنید؟“ ^۶ اونا امو چیز ره گُفت که عیسیٰ دزوا گُفتد. پس

دزوا اجازه دد که بیره. ^۷ اوخته اونا کره الاغ ره د پیش عیسیٰ

اورد و چپن های خوره د پشت شی اندخت و عیسیٰ د بله ازو

سوار شد. ^۸ غدر مردم چپن های خوره د سر راه اوار کد و

یگ تعداد دیگه شاخچه های بلگدار ره که از زمینا قطع کدد،

د راه فرش کد. ^۹ کسای که پیشلون ازو مورفت و کسای که از

پُشت شی میمد، چیغ زده مُوگفت:

”هوشیعانا!“

مُبارک آسته کسی که د نام خُداوند مییه.

۱۰. مُبارک آسته پادشاهی بابه کلون مو داوود که د حال

آمدو یه!

هوشیعانا د بلندترین جای عالم باله.“

۱۱. اوخته عیسی د اورشلیم داخل شد و د خانه خُدا رفت و

چارطرف خُو سُون تمام چیزا توخ کد، مگم ازی که ناوخت بُود
او قد دوازده یار خو د بیت عنیا رفت.

عیسی دِرختِ انجیر ره نالت مُونه

۱۲. روزِ دیگه شی وختیکه اونا از بیت عنیا بُرو آمد، عیسی

گشنه شد. ۱۳. او از دُور یگ درختِ انجیر پُربلگ ره دید و

رفت تا شاید یگو میوه دزُو پیدا کُنه. وختیکه د پیش شی

رسید بَغیر از بلگ دزُو هیچ چیز پیدا نکد، چراکه فصلِ انجیر

نَبُود. ^{۱۴} اوخته دَ دِرخت گُفت: ”بعد ازی دِیگه هرگز کس از میوه تُو نَخوره.“ و یارای شی ای ره شَنِید.

رفتونِ عیسیٰ دَ خانه خُدا

^{۱۵} بعد ازو اونا دَ اورشَلیم آمد و عیسیٰ دَ خانه خُدا داخل شُدِه دَ بُر کدونِ کسای شُروع کد که دَ خانه خُدا خَرید و فروش مُو کد. او میزای صرافا و چوکی های کوتر فروشا ره سرچپه کد ^{۱۶} و دَ هیچ کس اجازه نَدَد که مال خُوره از مینکلِ خانه خُدا تیر کُنه. ^{۱۷} او دَ مردُم تعلیم میدَد و مُوگُفت: ”آیا نوشته نشُدِه که،

‘خانه مه جای عبادت بلده تمام قوم ها گفته موشه؟’

مگم شُمو ای ره غارِ دُزا جور کدید.“

^{۱۸} وختیکه پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای دین ای ره شَنِید، اونا دَ پُشتِ یگ فرصت بُر شُد که چطور او ره از بین بُبره؛ چُون اونا ازو ترس مُو خورد، چراکه پگِ مردُم از تعلیم شی خَیرو مَنَدُد. ^{۱۹} وختیکه شام شُد، عیسیٰ و یارای شی از شار

درس از درخت انجیر

^{۲۰} صَباح‌گاه وختیکه اونا ازونجی تیر مُوشُد، اونا درختِ انجیر ره دید که از ریشه خُشک شُدِه. ^{۲۱} پترُس توره عیسی ره دَ یاد خُو اُورد و دَزشی گُفت: "اُستاد، اونه امو درختِ انجیر ره که نالت کدی خُشک شُدِه." ^{۲۲} عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: "دَ خُدا ایمان دشته بشید. ^{۲۳} ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، اگه کس دَ امزی کوه بُگیه، 'کنده شو و دَ دریا پورته شو،' و دَ دل خُو شک نَکنه، بلکه ایمان دشته بشه که چیزی که مُوگیه واقع مُوشه، اُو بلده شی انجام دده مُوشه. ^{۲۴} امزی خاطر دَز شُمو مُوگم، هر چیزی ره که دَ دُعا طلب کُنید، یقین دشته بشید که اُو ره دَ دِست اُوردید و اُو از شُمو مُوشه. ^{۲۵} وختیکه بلده دُعا ایسته مُوشید، اگه دَ ضِدِ کُدم کس یگو چیز دَ دل خُو درید، اُو ره بُبخشید تا آته آسمانی شُمو ام خطاهای شُمو ره بُبخشه. ^{۲۶} [لیکن اگه شُمو نَبخشید، آته آسمانی شُمو ام خطاهای شُمو ره نَموبخشه.]"

قُدْرَت و اِخْتِيَارَاتِ عِيسَى

^{۲۷} اونا بسم د اورشليم آمد. د حالیکه عیسی د خانه خدا قدم

میزد، پیشوایون عالی مقام و عالمای دین و ریش سفیدا د پیش شی آمد ^{۲۸} و گفت: "قد کدم اختیار ای کارا ره مونی؟

کی دز تو امی اختیار ره دده که ای کارا ره انجام بدی؟"

^{۲۹} عیسی دزوا گفت: "ما ام از شمو یگ سوال پُرسان مونم و

شمو دز مه جواب بدید؛ اوخته ما دز شمو موگم که قد کدم

اختیار ای کارا ره انجام میدیم: ^{۳۰} آیا غسل تعمید یحیی از

عالم باله بود یا از انسان؟ دز مه جواب بدید. " ^{۳۱} اونا قد

یگدیگه خو مشوره کده گفت: "اگه بگی که از عالم باله

بود، اوخته او موگیه، 'پس چرا دزوا ایمان نوردید؟' ^{۳۲} و اگه

بگی که از انسان بود، مردم مو ره موکشه. " چون اونا از

جمعیت مردم ترس موخورد، چراکه پگ مردم یحیی ره پیغمبر

میدنست، ^{۳۳} و امزی خاطر اونا د جواب عیسی گفت: "مو

نمیدنی. " عیسی دزوا گفت: "ما ام دز شمو نموگم که قد

کدم اختیار ای کارا ره انجام میدیم."

۱۲ اوخته عیسیٰ دَ مَثَلِ قَد ازوا دَ توره گُفتو شُد و گُفت:

”یگ آدم یگ باغ انگور جور کد و دَ گرداگرد شی دیوال باله
 کد. بعد ازو دَ مَنه شی یگ چرخشت جور کد و یگ بُرج
 پیره‌داری ام بلده شی آباد کد. اوخته او ره دَ باغوانا اجاره دَد
 و خود شی دَ سفر رفت. ^۲ دَ فصلِ انگور او یگ غلام ره دَ
 پیشِ باغوانا رَبی کد تا اونا حق شی ره از حاصلِ باغ انگور
 بگیریه. ^۳ مگم اونا امو غلام ره لت-و-کوب کده دست‌خالی رَبی
 کد. ^۴ او یگ غلامِ دیگه ره دَ پیشِ ازوا رَبی کد. اونا او ره قد
 سنگ زده سر شی ره میده کد و دز شی بے حرمتی کد. ^۵ او
 بسم یگ غلامِ دیگه ره رَبی کد و اونا او ره کُشت. و غدر
 کسای دیگه ره ام رَبی کد که اونا بعضی ازوا ره لت-و-کوب
 کد و بعضی های شی ره کُشت. ^۶ او یگ نفرِ دیگه ام دشت
 که او باچه دوست-دشتنی شی بُود. آخرکار او ره دَ پیشِ ازوا
 رَبی کد و قد خود خُو گُفت: ‘اونا دَ باچه مه احترام مونه.’
^۷ مگم باغوانا قد یگدیگه خُو گُفت: ‘اینمی وارث آسته. بیید
 که ای ره بُکشی و میراث از مو موشه.’ ^۸ پس اونا باچه ره
 گِرِفته کُشت و او ره از باغ انگور بُرو پورته کد. ^۹ آلی صاحبِ

باغ چیز کار مونه؟ او مویه و باغوانا ره نابود مونه و باغ
انگور ره د دیگه نفراتسلیم مونه. ^{۱۰} آیا امی نوشته ره
نخاندید که موگیه:

‘سنگی ره که استاکارا رد کد،

سنگِ مِهَم تادو شُده.

^{۱۱} ای کار ره خُداوند کده

و د نظر ازمو عجیب آسته.”

^{۱۲} رهبرای یهودیا د تلاش ازی بود که عیسی ره دستگیر کنه،
چون اونا پی بُرد که ای مثل ره د ضد ازوا گفته، مگم اونا از
مردم ترس خورد. پس اونا او ره ایله کده رفت.

سوال د باره مالیه ددو

^{۱۳} اوخته اونا بعضی فریسیا و طرفدارای هیرودیس ره د پیش
عیسی ربی کد تا او ره قد تورای خود شی د دام بندزه. ^{۱۴} اونا
آمده دزو گفت: ”استاد، مو میدنی که تو آدم صادق آستی و د

غَمِ كَسِ نَيْسْتِي كِه چي مُوگيه، چُون تُو دَ ظَاهِرِ اِنْسَانِ تُوخ
نَمُونِي، بَلَكِه رَاهِ خُدا رِه دَ رَاسْتِي تَعْلِيمِ مِيدِي. آيا مالِيه دَدُو دَ
قَيْصِرِ رَوَا اَسْتِه يَا نَه؟ آيا مَو مالِيه بَدِي يَا نَدِي؟ ” ^{١٥} عيسِي
رِباكَاري اَزوا رِه پِي بُرْدِه دَزوا كُفْت: ” چِرا مَرِه اَزمايش مُونِيد؟
بَلْدِه مِه يِگ سِيكِه يِگ دِيناري بِيرِيد تا اُو رِه تُوخ كُنْم. ” ^{١٦} و
اُونَا اُورْد. اوخْتِه اُو دَزوا كُفْت: ” امِي عَكْسِ و نِشانِ اَز كِي
اَسْتِه؟ ” اُونَا دَ جَوَابِ شِي كُفْت: ” اَز قَيْصِرِ. ” ^{١٧} عيسِي دَزوا
كُفْت: ” چِيْزِي رِه كِه اَز قَيْصِرِ اَسْتِه دَ قَيْصِرِ بَدِيدِ و چِيْزِي رِه
كِه اَز خُدا اَسْتِه دَ خُدا. ” و اُونَا اَز جَوَابِ اَزُو حِيرو مَند.

سوال دَ بارِه دُوباره زنده شُدو

^{١٨} اوخْتِه صَدُوقِيا كِه مُوكُفْت قِيامْتِ و جُودِ نَدْرِه، دَ پِيشِ اَزُو
اَمْدِ و اَزُو سوال كَدِه كُفْت: ^{١٩} ” اَسْتاد، مُوسِي بَلْدِه اَزمو نِوشْتِه
كَدِه كِه اگِه بَرارِ يِگ اَدَمِ بُمَرِه و خاتُونِ شِي بِي اَوْلادِ دَ جايِ
شِي بُمَنِه، اُو اَدَمِ بايْدِ قَدِ اَمزُو خاتُو تُوِي كُنِه و بَلْدِه بَرارِ خُو
اَوْلادِ پِيْدا كُنِه. ” ^{٢٠} يِگ زَمَانِ هَفْتِ بَرارِ بُوْد؛ اَوْلِنِه شِي خاتُو
گِرِفْتِ و مُرْدِ و دَ جايِ شِي اَوْلادِ نَمَند. ^{٢١} اوخْتِه دَوْمِنِه شِي اَمُو
خاتُو رِه گِرِفْتِ و اُو اَمِ مُرْدِ و دَ جايِ شِي اَوْلادِ نَمَند؛ سِوْمَنِه اَمِ
امِي رِقْمِ شُد. ” ^{٢٢} خُلاصِه هَر هَفْتِ شِي اُو رِه گِرِفْتِ و دَ جايِ

هیچ کدَم شی اولاد نَمَند. آخِرکار اُمُو خاتو ام مُرد. ^{۲۳} پس دَ روزِ قیامت اُو خاتونِ کدَم ازوا مُوشه؟ چُون هر هفت شی اُو ره خاتو کدَد. ” عیسیٰ دَزوا گُفت: ”آیا گمراهی شُمو امزی خاطر نیسته که شُمو نه دَ باره کِتَابِ مُقَدَّسِ مِیدَنید و نه دَ باره قُدرتِ خُدا؟ ^{۲۵} چُون وختیکه اونا از مُرده ها دُوباره زنده مُوشه، اونا نه خاتو میگیره و نه شُوی مُونه، بلکه رقمِ ملایکه ها دَ عالمِ باله آسته. ^{۲۶} مگم دَ باره قیامتِ مُرده ها، آیا دَ کِتَابِ مُوسیٰ دَ قِصّه «بُوته سوزان» نَخاندید که چطُور خُدا دَزو گُفت: ’ما خُدای اِبْرَاهِیم و خُدای اِسْحاق و خُدای یَعْقُوب اَسْتُم. ^{۲۷} اُو خُدای مُرده ها نییه، بلکه خُدای زنده ها آسته. شُمو سخت گمراه اَسْتید. ”

بزرگترین حُکم

^{۲۸} یکی از عالمای دین اَمَد و شَنِید که اونا جر-و-بحث مُونه؛ وختی دید که عیسیٰ دَزوا یگ جوابِ خُوب دَد، اُو از شی پُرسان کد: ”کدَم حُکم از پگ کده مُهم آسته؟” ^{۲۹} عیسیٰ دَ جواب شی گُفت: ”حُکمِ مُهمِ اینی آسته: ’گوش کُو آی قَوْمِ اِسْرَائِیل، خُداوند، خُدای مو خُداوندِ یکتا آسته. ^{۳۰} پس خُداوند، خُدای خُو ره قد تمامِ دِل و تمامِ جان و تمامِ عقل و

تمام قُوتِ خُو مُحَبَّتِ كُو. ^{۳۱} و دوّم شی اینی آسته: 'همسایه
خوره رقمِ خود خُو آلی دوست دشته بش. 'هیچ حکم ازی دُو
کده بزرگتر نییه. " ^{۳۲} اوخته عالمِ دین دزو گفت: "کلو خوب
أستاذ، تُو حقیقت ره گُفتی که خُدا یگ آسته و بغیر ازو دیگه
نییه. ^{۳۳} و ای که او ره قد تمامِ دل و تمامِ عقل و تمامِ قُوتِ
مُحَبَّتِ کُنی و همسایه خُو ره رقمِ خود خُو آلی دوست بدنی،
واقعا ای از تمام هدیه های سوختنی و قربانی ها کده مهمتر
آسته. " ^{۳۴} وختی عیسی دید که او جوابِ عاقلانه دده، دزو
گفت: "تُو از پادشاهی خُدا دُور نیستی. " بعد ازو دیگه هیچ
کس جرات نکد که ازو سوال کنه.

داوود و مسیح

^{۳۵} وختیکه عیسی دَ خانه خُدا تعلیم میدد، او گُفت: "عالمای
دین چطور میتنه بگیه که مسیح باچه داوود آسته؟ ^{۳۶} دَ
حالیکه خودِ داوود دَ هدایتِ روحِ اَلْقُدسِ گُفته:

'خداوند دَ مولای مه گُفت:

"دَ دستِ راستِ مه بشی

تا دُشمنای تُو ره دَ تَی پای تُو بِنَدَزُم. ”

^{۳۷} اگه خودِ داوود مسیح ره مولا مُوگیه، چطور میتنه که باچه شی بَشه؟ ” و جمعیتِ کُته مردمِ قد شوق-و-علاقه دَ تورای ازو گوش میدد.

عیسیٰ مردمِ ره دَ باره عالِمای دین خبردار مونه

^{۳۸} عیسیٰ دَ حالیکه تعلیم میدد گُفت: ” از عالِمای دین احتیاط کنید؛ اونا خوش دَره که قد چَپن های دِراز ای سُو-و-اوسُو بگرده و دَ کوچه-و-بازار احترام شُنه ^{۳۹} و دَ عبادت خانه ها چوکی های مُهم ره دشته بَشه و دَ مهمانی ها دَ باله-جای بَشینه! ^{۴۰} اونا خانه های خاتونوی بیوه ره قُورت مونه و از رُوی رباکاری نماز خُو ره دِراز مونه. اونا محکومیتِ سخت تر ره مینگره. ”

هدیه یگ خاتونِ بیوه

^{۴۱} عیسیٰ رُوی دَ رُوی صندوقِ بیتِ اُمالِ خانه خدا شِشتد و مردمی ره توخ مُوكد که دَ منِه صندوقِ پیسه میندخت. غدر

مردُمای پیسه‌دار پیسه کَلو اَندخت. ^{۴۲} دَ امزُو غَیت یگ خاتُون بیوه غریب اَمَد و دُو سِکِه که تقریباً یگ تَنگه مُوشد اَندخت. ^{۴۳} اوخته او یارای خُو ره کُوی کد و دَزوا کُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، امی خاتُون بیوه غریب از تمام کسای که دَ صندوق پیسه اَندخت، کَلوتر پورته کد. ^{۴۴} چُون پگ ازوا از کَلونی دارایی خُو اَندخت، مگم او از غریبی خُو هر چیزی که دَشت، یعنی تمامِ دار-و-نَدارِ زندگی خُو ره اَندخت.“

پیشگویی بیرو شُدونِ خانِه خدا

۱۳ وختیکه عیسیٰ از خانِه خدا بُر مُوشد، یکی از یارای شی دَزو کُفت: ”اُستاد، توخ کُو، چی سنگای کُته و چی ساختمان های باشکوهی!“ ^۲ عیسیٰ دَزو کُفت: ”امی ساختمان های کُته ره مینگری؟ یگ سنگ ام دَ بلِه سنگِ دیگه باقی نَمومنه، بلکه پگ شی زیر-و-زیر مُوشه.“

جور و جفا

^۳ وختیکه عیسی د بِله کوه زیتون زوی د زوی خانه خدا

ششتند، پترس، یعقوب، یوحنا و اندریاس تاشکی ازو پُرسان

کد: ^۴ ”دز مو بگی که ای چیزا چی وخت رُخ میدیه و نشانی

که پگ امزی واقعه ها پوره شدون شی نزدیک آسته، چی

یه؟“ ^۵ اوخته عیسی د جواب ازوا گُفت: ”هوش خو ره بگیری

که کس شمو ره گمراه نکنه. ^۶ غدر کسا د نام ازمه مییه و

مُوگیه، ’ما امو آستم،‘ و غدر کسا ره گمراه مونه. ^۷ وختیکه

د باره جنگ ها و خبر جنگ ها میشنوید و رخطا نشنید؛ ای

واقعه ها باید رُخ بدیه، لیکن آخر زمان هنوز نرسیده. ^۸ چون

یگ قوم د ضد قوم دیگه و یگ مملکت د ضد مملکت دیگه

باله موشه و زلزله ها د جای های مختلف رُخ میدیه و قحطی

ها مییه. ای چیزا شروع درد زیدو آسته.

^۹ مگم شمو خود ره احتیاط کنید، چراکه شمو ره د محکمه ها

تسلیم مونه و د عبادت خانه ها قمچی میزنه و شمو بخاطر

ازمه د پیش والی ها و پادشایو ایسته موشید تا بلده ازوا

شاهدی بدید. ^{۱۰} و اول باید خوشخبری د تمام قوم ها اعلان

شنه. ^{۱۱} پس هر وختیکه شمو ره دستگیر کده تسلیم مونه،

پیش از پیش غصه نکنید که چی بگید، بلکه هر چیزی که د

امزُو غَيْت دَز شُمُو دَدَه مُوشه، امُو ره بُگِيد، چراکه توره گوی
شُمُو نِیستِيد، بَلکِه روح اَلْقُدس اَسْتِه. ^{۱۲} پَرار، پَرار ره و آتِه،
باچه ره دَ مَرگ تَسْلِیْم مُونِه؛ و بچکِیچا دَ رُوی آتِه و آبه خُو
مِیخِیزه و اُونَا ره دَ کُشتو مِیدِیه. ^{۱۳} از خَاطِرِ نَامِ اَزْمِه تَمَامِ
مَرْدُمِ از شُمُو بَد مُوْبِرِه، مَگَمِ هَر کَسِی کِه تا آخِرِ صَبْر-و-
حَوَصِلِه کُنِه، نِجَاتِ پِیدَا مُونِه.

زِشْتِ بِيروکار

^{۱۴} پَسِ وختی شُمُو زِشْتِ بِيروکار ره دَ جایی اِیستِه مِیَنگَرِيد کِه
نَباید بَشِه -- خَانِدِه پِی بُبِرِه -- اوخته کَسای کِه دَ يَهُودِيه اَسْتِه
باید دَ کوه ها دُوتَا کُنِه؛ ^{۱۵} و هَر کَسِی کِه دَ بِلِه بَامِ خَانِه اَسْتِه،
باید تاه نَشْنِه و دَ خَانِه دَاخِلِ نَشْنِه تا يِگُو چِيزِ ره بَگِيرِه. ^{۱۶} و
هَر کَسِی کِه دَ سِرِ کِشْتِ اَسْتِه باید بَلْدِه گِرِفْتونِ کَالَايِ خُو پَسِ
نَرُوِه. ^{۱۷} وای دَ حَالِ خَاْتُونُوی کِه دَ امزُو روزا شِکَامْتُو بَشِه و یا
نَلِغِه شِیرخوَرِ دَشْتِه بَشِه!

^{۱۸} دُعا کُنِيد کِه ای چِيزَا دَ زِمِستو رُخِ نَدِيه، ^{۱۹} چُونِ دَ امزُو
روزا اُوْطورِ رَنج-و-مُصِیبتِ مِییه کِه مِثْلِ شِی از شُرُوعِ خِلْقَتِي
کِه خُدا خَلَقِ کَدِ تا آلی ره نَمَدِه و بَعْدِ اَزُو هَرگِزِ نَمِییه. ^{۲۰} اگِه

خُداوند اُو روزا ره کوتاه نَمُوکد، هِیچ بَشَر نِجات پَیدا نَمُوکد؛
لیکن بخاطرِ اِنْتِخاب شُدِه های که اُو اِنْتِخاب کده، اُو اَمُو
روزا ره کوتاه کده.

پس اَمَدونِ مَسِیح

^{۲۱} دَ امزُو زمان اگه کُدم کس دَز شُمُو مُوگیه: 'اینه، مَسِیح دَ
اینجی آسته!' یا 'اونه، مَسِیح دَ اُونجی یه!' باوَر نَکُنید،
^{۲۲} چراکه مَسِیح های دروغی و پِیغمبرای دروغی بُر مُوشه و
مُعجزه ها و چیزای عَجیب انجام مِیدیه تا اگه اِمکان دَشته
بَشه، حتی اِنْتِخاب شُدِه ها ره گُمراه کُنه. ^{۲۳} پس اِحْتِیاط
کُنید، ما پَگ چیزا ره پِیش از پِیش دَز شُمُو کُفتم.

^{۲۴} مَگم دَ امزُو روزا، بعد امزُو رَنج-و-مُصِیبت،

اَفْتُو تَرِیک مُوشه

و ماه روشنی خُو ره نَمِیدیه،

^{۲۵} سِتاره ها از آسمو تاه موفته

و قُدْرَتِ هَايِ اَسْمُونَا تَكَانِ مُوْخُورِه.

^{۲۶} اوخته مُرْدُم «بَاچِه اِنْسَان» رِه مِينِگرِه کِه خُن قُدْرَتِ و جَلَالِ
بُزُرْگِ دَ بِلِه اَوْرِهَا مِيِيِه. ^{۲۷} دَ امزُو زَمَانِ اُو مَلَايِکِه هَايِ خُو رِه
رَبِي مُونِه و اَوْنَا اِنْتِيخَابِ شُدِه هَايِ اَزُو رِه اَز چَارِ گُوشِه دُنْيَا،
اَز سِرْتَا اَخِرِ زَمِي و اَز سِرْتَا اَخِرِ اَسْمُو جَمِ مُونِه.

دِرسِ اَز دِرَخْتِ اِنجِيرِ

^{۲۸} اَلِي اَز دِرَخْتِ اِنجِيرِ يِگِ دِرسِ يَادِ بِيگِيرِيْد: اَمِي کِه شَاخِه
هَايِ شِي تَازِه شُدِه بِلِگِ مُونِه، شُمُو مُوْفَامِيْدِ کِه تَايِسْتُو
نَزْدِيکِ اَسْتِه. ^{۲۹} اَمِي رَقْمِ شُمُو اَمِ و خَتِي مِيِنِگَرِيْدِ کِه اِي چِيْزَا
وَاقِعِ مُوشِه، بُمُفَامِيْدِ کِه اُو نَزْدِيکِ اَسْتِه، بَلِکِه دَ دَانِ دِرْگِه
رَسِيْدِه.

^{۳۰} مَا حَقِيْقَتِ رِه دَزِ شُمُو مُوْگُم، تَا تَمَامِ اَمزِي چِيْزَا وَاقِعِ نَشْنِه،
اِي نَسْلِ اَز بِيْنِ نَمُورِه. ^{۳۱} اَسْمُو و زَمِي اَز بِيْنِ مُورِه، و لِه کَلَامِ
اَز مِه هِرْگِزِ اَز بِيْنِ نَمُورِه.

انتظار بلده پس آمدون مسیح

^{۳۲} د باره امزو روز و ساعت هیچ کس نمیدنه؛ نه ملایکه ها د آسمو و نه ام باچه، بلکه فقط آته آسمانی میدنه و بس.

^{۳۳} پس هوشیار و بیدار بشید، چون شمو نمیدنید که او زمان چی وخت مییه. ^{۳۴} آمدون امزو روز رقم یگ آدم آسته که د

سفر موره و غیتیکه از خانه حرکت مونه، او غلامای خوره اختیاردار جور مونه و بلده هر کدم شی یگ وظیفه خاص

میدیه و د درگه وان موه که بیدار بشه. ^{۳۵} پس بیدار بشید،

چون شمو نمیدنید که صاحب خانه چی وخت پس مییه، د

وخت شام یا د نیم شاو، د وختیکه خروس بنگ میدیه یا د

وخت روز واز شدو. ^{۳۶} نشنه که او بے بلغه بییه و شمو ره د

خاو بنگره. ^{۳۷} چیزی ره که دز شمو موگم، د پگ موگم: بیدار

بشید!

نقشه قتل عیسی

۱۴ دو روز د عید پصح و عید فطیر مند. پیشوایون

عالی مقام و عالمای دین د تلاش ازی بُود که چی رقم عیسیٰ
ره د حیلہ-و-مکر دستگیر کُنه و د قتل پرسنه. ^۲ چُون اونا
مُوگفت: ”ای کار د روزای عید نَشنه؛ اگه شنه، امکان دَره
که مردَم شورش کُنه.“

مَسَح شُدونِ عیسیٰ د بَیتِ عنیا

^۳ وختیکه عیسیٰ د بَیتِ عنیا د خانِه شِمعونِ کولی گِرفته د سرِ
دِسترخو شِشتُد، یگ خاتو قد یگ بوتلِ عَطْرِ قِیمَتبای، یعنی
عَطْرِ سُنْبُلِ خالِصِ اَمَد و بوتلِ ره میده کده عَطْرِ ره د سرِ
عیسیٰ شیو کد. ^۴ لیکن بعضی کسای که د اُونجی بُود، سرِ
قار د یگدیگه خُو گُفت: ”چرا ای عَطْرِ ای رقم ضایع شُد؟
^۵ چُون مُوشد که امی عَطْرِ د کلوتر از سه صد دینار سَودا شنه
و پیسه شی د غریبا دده شنه.“ و اونا امو خاتو ره سرزنش
کد. ^۶ مگم عیسیٰ گُفت: ”اُو ره د حال شی بیلید؛ چرا اُو ره
آزار میدید؟ اُو یگ کار نیک د حق ازمه کده. ^۷ چُون غریبا
همیشه قد شمو آسته و هر وختیکه بخاهید شمو میتنید د حق
ازوا خوبی کنید، ولے ما همیشه قد شمو نیستم. ^۸ اُو هر چیزی
که د توان شی بُود انجام دد؛ اُو جسم مره پیش از پیش بلده
د فن کدو چرب کد. ^۹ ما حقیقت ره دز شمو مُوگم، د هر جای

دُنیا که خوشخبری اِعلان شُنه، کارِ امزی خاتو ام دَ عِنوانِ
یاداوری ازو نقل مُوشه.

خیانتِ یهودایِ اسخربوطی

^{۱۰} اوخته یهودایِ اسخربوطی که یکی امزو دوازده یار بُود، دَ
دیرِ پیشوایونِ عالی مقام رفت تا عیسیٰ ره دزوا تسلیم کُنه.
^{۱۱} اونا وختی ای توره ره شِنید، خوشحال شد و قد ازو وعده
کد که دزو پیسه میدیه. پس او دَ تلاشِ ازی بُود که چطور
عیسیٰ ره بدون جنجال تسلیم کُنه.

آخری شامِ عیسیٰ قد یارای شی

^{۱۲} دَ روزِ اوّلِ عیدِ فطیر دَ غیتیکه باره پصح ره قربانی مُوکد،
یارای عیسیٰ دزو گُفت: ”دَ کجا میخاهی که رفته بلده تو
آمادگی بگیری تا نانِ پصح ره دَ اونجی بخوری؟“ ^{۱۳} اوخته
عیسیٰ دُو نفر از یارای خُو ره ریی کد و دزوا گُفت: ”دَ داخلِ
شار بورید؛ دَ اونجی یگ آدم قد شمو زوی دَ زوی مُوشه که
کوزه او ره موبره. از پشتِ ازو بورید ^{۱۴} و دَ جایی که او داخلِ
مُوشه دَ صاحبِ امزو خانه بُگید: ’استاد مُوگیه، مهمونخانه

مه دَ کُجا یه تا نانِ پِصَح ره قد یارای خُو دَ اُونجی بُخورُم؟
۱۵ اوخته اُو یگ اُتاقِ کُته ره دَ باله‌خانه دَز شُمو نِشو مِیدیه که
فرش شُده و آماده اَسته. دَ اُونجی بلده مو تِیاری بَگیرید.
۱۶ پس یارا رِبی شُده دَ شار رفت و تمام چیزا ره اُمو رقم که
عیسی گُفتد، پِیدا کد و نانِ پِصَح ره تِیار کد.

۱۷ وختیکه شام شُد، عیسی قد دوازده یار خُو دَ اُونجی اَمد.
۱۸ دَ حالیکه اونا شِشْتُد و دَرَو نان مُوخورد، عیسی گُفت: ”ما
حقیقت ره دَز شُمو مُوگَم، یکی از شُمو که قد ازمه نان
مُوخوره، مَره تسلیم مونه.“ ۱۹ اونا کوٹیوبار شُد و یگ بعد از
دیگه ازو پُرسان کد: ”ما خُو نِیسْتُم، یا اَسْتُم؟“ ۲۰ او دَ جواب
ازوا گُفت: ”او یکی امزی دوازده اَسته که دِست خُو ره قد
ازمه قتی دَ کاسه غوْته مونه.“ ۲۱ «باچه اِنسان» اُمو رقم که دَ
بارِه شی نوشته شُده، از دُنیا موره. مگم وای دَ حالِ کسی که
«باچه اِنسان» دَ وسِیله ازو تسلیم موشه! بلده ازو نفر بهتر بُود
که هیچ زیده نَموشد.“

۲۲ دَ حالیکه اونا دَرَو نان مُوخورد، عیسی نان ره گِرفت و بعد
از شُکرگزاری اُو ره ٹوْته کده دَ یارا دَد و گُفت: ”بَگیرید؛ ای
جِسْم مه اَسته.“ ۲۳ بعد ازو جام ره گِرفت و شُکرگزاری کده

دَزُوا دَد و پِگِ ازوا از شی وُچی کد. ^{۲۴} اوخته او دَزُوا کُفت:
”ای خُون مه آسته که بلده عهدِ نو بخاطرِ غدرِ مردُم ریختنده
مُوشه. ^{۲۵} ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگُم، ما از میوه تاگِ انگُور
دیگه وُچی نَمونُم تا روزی که او ره دَ پادشاهی خُدا از نو وُچی
کنُم.“

پیشگویی دَ باره انکارِ پترُس

^{۲۶} و اونا سرُود خنده سُون کوه زیتون ریی شُد. ^{۲۷} اوخته
عیسی دَزُوا کُفت: ”پگ شُمو فراری مُوشید، چُون نوشته
شُده:

’ما چوپو ره میزنُم

و گوسپندو تیت پَرَک مُوشه.“

^{۲۸} ”مگم بعد ازی که دُوباره زنده شُدُم، از شُمو کده پیش دَ
جلیلیه مورُم.“ ^{۲۹} پترُس دَزشی کُفت: ”حتی اگه پگ فراری
شُنه، ما هرگز نَموشُم.“ ^{۳۰} عیسی دَزُوا کُفت: ”ما حقیقت ره
دَز تُو مُوگُم، امروز، امی امشاو پیش ازی که خروس دُو دفعه

بَنگ بَدِيه، تُو سِه دفعه مَره اِنكار مُوني. ” ^{۳۱} مگم اُو قد تاكيد
كلو گُفت: ”حتي اگه لازم شنه، ما قد تُو مومرم، ولے توره
هرگز اِنكار نمونم. ” و ديگه يارا ام امی رقم گُفت.

دُعا کدونِ عیسیٰ دَ باغِ گتسیمانی

^{۳۲} وختیکه اونا دَ یگ جای دَ نامِ گتسیمانی رسيد، عیسیٰ دَ
يارای خُو گُفت: ”شمو دَ اینجی بشینید تا ما رفته دُعا کنم. ”

^{۳۳} اُو پترس، یعقوب و یوحنا ره قد خُو قتی بُرد و پَریشان و
کوئیوبار شُدِه ^{۳۴} دزوا گُفت: ”جان مه از شدتِ غمِ نزدیک
آسته که بُمَره. شمو دَ امینجی بُمَید و بیدار بشید. ” ^{۳۵} اوخته
کم وری پیش رفت و قد رُوی خُو دَ زمی اُفتده دُعا کد که اگه
امکان دشته بَشه امو ساعت از شی دُور شنه. ^{۳۶} اُو گُفت:

”«آبَا!» ای آته آسمانی، تمام چیزا بلده ازتو مُمکن آسته؛ ای
جام ره از مه دُور کو، مگم نه دَ خاستِ ازمه، بلکه دَ خاست-
و-اراده خود خُو. ” ^{۳۷} وختیکه پس آمد و دید که اونا خاو

رفته، اُو دَ پترس گُفت: ”شمعون، خاو آستی؟ آیا نَمیتِنستی
که بلده یگ ساعت بیدار بُمی؟ ” ^{۳۸} بیدار بشید و دُعا کنید تا دَ

آزمایش قرار نگیرید؛ روح واقعا میخایه، ولے جسم ضعیف
آسته. ” ^{۳۹} اُو بسم رفت و قد امزو توره دُعا کد. ^{۴۰} وختیکه

پس آمد، بسم اونا ره دَ خاو دِید، چراکه چیمای ازوا از خاو
گَرنگ شُدَد و اونا نَمیدَنست که دَزو چیزخیل بُگیه. ^{۴۱} او دفعه
سِوم آمد و دَزوا گُفت: ”شمو هنوز ام خاو اَسْتید و اِستراحت
مُونید؟ بس اَسْتِه. اَمو ساعت رسیده. اینه، «باچه اِنسان» دَ
دِست گَناهکارا تسلیم دَده موشه. ^{۴۲} باله شَنید که بوری. اونه،
کسی که مَره تسلیم مونه میرسه.“

دِستگیر کدون عیسی

^{۴۳} دَ حالیکه عیسی هنوز توره مَوگُفت، فوری یهودا یکی امزو
دوازده یارا رسید و قد ازو قتی یگ دَل نفر که سوته و شمشیر
دَشت، از طرف پیشوایونِ عالی مقام، عالمای دین و ریش
سفیدا اَمَدَد. ^{۴۴} و امو کسی که عیسی ره تسلیم مَوکد قد ازوا
یگ نشانی ایشته گُفتد: ”هر کسی ره که ماخ کدم، اونمو
اَسْتِه؛ او ره دِستگیر کُنید و قد عَدْر اِحْتیاط بُبرید.“ ^{۴۵} پس
وختیکه یهودا اَمَد، او فوری دَ پیشِ عیسی رفته گُفت:
”اُستاد.“ و او ره ماخ کد. ^{۴۶} اوخته اونا دَ بله ازو دِست
اَندخته او ره دِستگیر کد. ^{۴۷} یکی امزو کسای که دَ اُونجی
ایسته بُوَد، شمشیر خُو ره کشیده غلامِ پیشوای بزرگ ره زد و
گوش ازو ره مَنٹی کد.

عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: ”آیا ما راهزنِ اَسْتُم که قد

شمشیر و سوټه بلده دِسْتِگیرِ کدون مه اَمَدید؟^{۴۹} ما هر روز قد
شُمو دَ خانِه خُدا بُوْدُم و تعلیمِ مِیدَدُم و شُمو مَره دِسْتِگیرِ
نَکدِید. مگم ای کار شد تا نوشته های مُقَدَّس پوره شنه.“
⁵۰ اوخته تمام یارا او ره ایله کده دُوتا کد. ^{۵۱} ولے یگ آدم
جوان که یگ رختِ کتانی ره دَ گِرِدِ جانِ لُچ خُو پِیچَندُد، از
پُشتِ عیسی مورفت. اونا او ره ام دِسْتِگیرِ کد، ^{۵۲} مگم او
رختِ کتانی خُو ره ایله کده، جان لُچ دُوتا کد.

عیسی دَ حُضُورِ شُورایِ یهُود

⁵۳ اونا عیسی ره دَ حُضُورِ پِیشوایِ بزرگ بُرد و تمام پِیشوایونِ
عالی-مقام، ریش سفیدا و عالی‌مایِ دین دَ اُونجی جم شُدُد.
⁵۴ پِترُس از دُور او ره دُمبالِ مُوکد تاکه دَ مَنِه حَولی پِیشوایِ
بزرگ داخل شد و قد پیره‌دارا شِشت تا دَ بغلِ آتِش خود ره
گرم کُنه.

⁵۵ دَ امزُو غَیتِ پِیشوایونِ عالی مقام و تمامِ اَعْضایِ شُورا دَ
تلاشِ ازی بُوَد که یگ شاهدی دَ ضِدِ عیسی پیدا کُنه تا او ره
دَ قتلِ بَرَسَنه، مگم اونا هیچ شاهدی پیدا نَتَنِست. ^{۵۶} غَدِر کسا

دَ ضِدِ اَزُو شَاهِدِي دَرُوغِ دَد، مَگَم شَاهِدِي هَاي اَزُو اِيگِ قَد
 دِيگِه شِي جُور نَمِيَمَد. ^{۵۷} اوخْتِه بَعْضِي هَا اِيستِه شُدِه دَ ضِدِ اَزُو
 شَاهِدِي دَرُوغِ دَدِه كُفْت: ^{۵۸} ”مُو شَنِيدِے كِه اُو كُفْت: ’مَا اِي
 خَانِه خُدا رِه كِه قَد دِسْتِ اِنْسَانِ جُور شُدِه بِيرو مُونْمِ و دَ مَدْتِ
 سِه رُوزِ يگِ خَانِه دِيگِه اَبَادِ مُونْمِ كِه قَد دِسْتِ اِنْسَانِ جُور
 نَشُدِه بَشِه. ^{۵۹} ’ و لِي دَ اَمزِي بارِه اَم شَاهِدِي اَزُو اِيگِ قَد دِيگِه
 شِي جُور نَمَد. “ ^{۶۰} اوخْتِه پِيشُوَايِ بُزْرُگِ دَ حُضُورِ اَزُو اِيستِه
 شُدِ و اَزِ عِيْسِي پُرْسَانِ كَد: ”اَيَا تُو هِيچِ جُوابِ نَمِيدِي؟ اِي
 چِيخِيلِ اَسْتِه كِه اَمِيَا دَ ضِدِ تُو شَاهِدِي مِيدِيه؟“ ^{۶۱} مَگَم اُو
 چُپِ مَنَدِ و هِيچِ جُوابِ نَدَد. پِيشُوَايِ بُزْرُگِ بَسْمِ اَزُو پُرْسَانِ كَدِه
 كُفْت: ”اَيَا تُو مَسِيحِ، بَاچِه خُدايِ مُتَبَارِكِ اَسْتِي؟“ ^{۶۲} عِيْسِي
 كُفْت: ”مَا اَسْتُمْ، و شُمُو «بَاچِه اِنْسَانِ» رِه مِينِگَرِيدِ كِه دَ
 دِسْتِ رَاسْتِ قَادِرِ مُطْلَقِ شِشْتِه و دَ بَلِه اُورْهَايِ اَسْمُو مِيِيه.“
^{۶۳} اوخْتِه پِيشُوَايِ بُزْرُگِ كَالَايِ خُو رِه پَارِه كَدِه كُفْت: ”دِيگِه
 مُو دَ شَاهِدِ چِي ضَرُورَتِ دَرِي؟“ ^{۶۴} شُمُو كُفْرُگُوبِي شِي رِه
 شَنِيدِيدِ. صَلاَحِ شُمُو چِي اَسْتِه؟“ پِگِ اَزُو اُو رِه مَحْكُومِ كَدِه
 كُفْت كِه سَزَاوَارِ مَرِگِ اَسْتِه.

^{۶۵} بَعْضِي كَسَا دَ بَلِه اَزُو تَفِ اَنَدَخْتُو رِه شُرُوعِ كَدِه چِيْمَايِ شِي

ره بسته کد و او ره قد مُشت زده گُفت: ”نَبُوت کُو، کِی زَد؟“ پیره دارا ام او ره گِرِفته لَت-و-کوب کد.

انکارِ پترُس از عیسیٰ

^{۶۶} وختیکه پترُس هنوز د تاه، د حولی بُود، یکی از کنیزای پیشوای بزرگ آمد ^{۶۷} و دید که پترُس خود ره گرم مونه. او سون ازو توخ کده گُفت: ”تو ام قد عیسیای ناصری بُودی!“ ^{۶۸} مگم پترُس انکار کده گُفت: ”ما هیچ نَمیدنم و نَموفامم که تو چیزخیل مَوگی.“ وختی او بُر شُده د دالیزِ درگه رفت، [د امزو غیت خروس بنگ دد.]

^{۶۹} امو کنیز او ره دید و بسم د کسای که د اونجی ایسته بُود، گُفت: ”ای آدم یکی امزو اَسته.“ ^{۷۰} پترُس بسم انکار کد. بعد از چند لحظه کسای که د اونجی ایسته بُود بسم د پترُس گُفت: ”یقیناً تو یکی امزو اَستی، چراکه تو ام یگ جلیلی اَستی.“ ^{۷۱} اوخته پترُس د لعنت کدو و قسم خوردو شروع کد و گُفت: ”ما امی آدم ره که شمو د باره شی مَوگید، نَمینخشم.“ ^{۷۲} د امزو لحظه دفعه دوّم خروس بنگ دد. اوخته پترُس توره عیسیٰ ره د یاد خو اورد که دزو گُفتند: ”پیش ازی

که خُرُوس دُو دفعه بَنگ بَدِيه، تُو سِه دفعه مَره اِنكار
مُونی. “ پس دِل شی پُر شُد و اُو چخرا کد.

محکوم شُدونِ عیسیٰ

۱۵ امی که صُبَح شُد، پیشوایونِ عالی مقام قد ریش
سفیدا، عالِمای دین و تمامِ اعضای شورا مشوره کد. بعد از
مشوره اونا عیسیٰ ره بسته کده بُرد و دَ پیلاتُس تسلیم کد.

۲ پیلاتُس ازو پُرسان کد: “آیا تُو پادشاهِ یهودیا اَسْتی؟” عیسیٰ
دَ جوابِ ازو کُفت: “خود تُو مَوگی.” ۳ اوخته پیشوایونِ عالی
مقام دَ بِلِه ازو تَهْمَت های کَلو کد. ۴ پیلاتُس بسم ازو پُرسان
کد: “آیا تُو هیچ جواب نَمیدی؟ توخ کُو که دَ بِلِه تُو چیقَس
تَهْمَت های کَلو مونه.” ۵ مگم عیسیٰ بسم هیچ جواب نَدَد،
بطوری که پیلاتُس خيرو مند.

حُکم کُشتونِ عیسیٰ دَ صلیب

۶ والی دَ هر عید یگ بَندی ره بَلده مردُم ایله مَوکد، هر کسی
ره که اونا میخواست. ۷ دَ امزُو غیت یگ آدم دَ نام باراباس قد

دیگه یاغی های که دَ دَورونِ شورِشِ مُرتکبِ قتلِ شُدُد، دَ
بندی‌خانه بُود. ^۸ مردُم دَ پیشِ پیلاتُس اَمَد و ازو خواهشِ کد که
مُطابقِ رَسَمِ همیشه‌گی بلده ازوا امو کار ره انجامِ بدیه. ^۹ اوخته
پیلاتُس دَ جوابِ ازوا گُفت: ”آیا می‌خواهید که پادشاهِ یهودیا ره
بلده شُمو ایله کُنم؟“ ^{۱۰} چُون اُو پَی بُرد که پیشوايونِ عالی
مقامِ عیسیٰ ره از رُوی هم‌چشمی تسلیمِ کده. ^{۱۱} مگم
پیشوايونِ عالی مقامِ مردُم ره دَ شور اُورد تا پیلاتُس ره وادار
کُنه که دَ جای عیسیٰ باراباس ره بلده ازوا ایله کُنه.
^{۱۲} پیلاتُس بسمِ ازوا پُرسان کده گُفت: ”پس قد کسی که شُمو
اُو ره پادشاهِ یهودیا مَوگید، چیز کار کُنم؟“ ^{۱۳} اونا چیغ زده
گُفت: ”اُو ره دَ صلیبِ می‌خکوب کُو!“ ^{۱۴} پیلاتُس ازوا پُرسان
کد: ”چرا؟ چی بدی کده؟“ ولے اونا کلوتر چیغ زده گُفت:
”اُو ره دَ صلیبِ می‌خکوب کُو!“

^{۱۵} ازی که پیلاتُس می‌خواست مردُم ره راضی کُنه، باراباس ره
بلده ازوا ایله کد و عیسیٰ ره بعد از قَمچی زِدو تسلیمِ کد تا دَ
صلیبِ می‌خکوب شُنه.

عسکرا قد عیسیٰ ریشخندی مونه

^{۱۶} عسکرا عیسیٰ ره دَ داخلِ حولی قصرِ والی بُرد و تمام

عسکرای یگ قشله ره جم کد. ^{۱۷} اوخته اونا یگ چپن

آرغوانی دَ جان شی دد و از خاریگ تاج بافته دَ سر شی

ایشته ^{۱۸} و دزو سلامی زدو ره شروع کد و گُفت: ”درود دَ

پادشاهِ یهودیا!“ ^{۱۹} اونا قد نی دَ سر شی میزد و دَ بله شی تُف

آندخته دَ برابر شی زانو میزد و او ره احترام موکد. ^{۲۰} بعد ازی

که او ره ریشخند کد، اونا چپنِ آرغوانی ره از جان شی بُر

کده کالای خود شی ره دَ جان شی دد.

میخکوب شدونِ عیسیٰ دَ صلیب

اوخته او ره بُرو بُرد تا دَ صلیب میخکوب کنه. ^{۲۱} اونا یگ

راهگذرِ قیروانی ره که شمعون نام دشت و آته سکندر و رؤفَس

بود و از اطراف میمد، مجبور کد که صلیبِ عیسیٰ ره دَ شانِه

خو بُره.

^{۲۲} پس اونا عیسیٰ ره دَ یگ جای دَ نامِ گلگتا بُرد که ترجمه

شی «کاسه سر» آسته. ^{۲۳} اوخته اونا شرابِ انگور ره که قد

مَوَادِ مُرْ گُٹ شُدُد دَزُو دَد، مِگَم اُو قَبُول نَکَد. ^{۲۴} بعد ازُو اونا

عِيسِي رِه دَ صَلِيبِ مِیخکوب کد و کالای شی رِه تَقْسِیم کده دَ

بِین خُو پَشک اَنَدخت تا بِنِگره که دَ هر کُدَم شی چِیزخِیل

مِیرَسَه. ^{۲۵} سَاعَتِ سِوَم بُود که اُو رِه دَ صَلِيبِ مِیخکوب کد.

^{۲۶} جُرْم شی اِینی رَقْم نِوِشْتَه بُود: «پادشاهِ یهُودیا.»

^{۲۷} اونا دُو رَاهَزَن رِه ام قَد ازُو دَ صَلِيبِ مِیخکوب کد، یکی

ازوا رِه دَ دِستِ رَاسْت شی و دِیگِه شی رِه دَ دِستِ چَپ ازُو.

^{۲۸} [دَ اَمزی رَقْم نِوِشْتَه کلامِ مُقَدَّس پُوره شُد که مُوگِیَه: "اُو از

جُمْلَه خَطاکارا حِساب شُد."]

^{۲۹} کَسای که ازُونجی تیر مُوشُد اُو رِه تَوِهین-و-تَحْقِیر کده سر

خُو رِه شور مِیْدَد و مُوگُفْت: "تُو که خانِه خُدا رِه خراب

مُوکدی و اُو رِه دَ مَدَتِ سِیه روز آباد مُوکدی، ^{۳۰} خود رِه نِجات

بِدی و از صَلِيبِ تاه بیه!" ^{۳۱} دَ عَینِ رَقْم پِیشوايُونِ عالی مقام

و عالِمای دِین ام قَد یگدِیگِه خُو رِیشخندی کده مُوگُفْت: "اُو

دِیگرو رِه نِجات دَد، مِگَم خود خُو رِه نِجات دَدَه نَمِیتنه. ^{۳۲} بیل

که امی مِسیح، پادشاهِ اِسرائِیل امی آلی از صَلِيبِ تاه بیه تا

مو بِنِگری و ایمان بیری. " اَمُو کَسای که قَد ازُو دَ صَلِيبِ

مِیخکوب شُدُد ام اُو رِه دَو-و-دَشنام مِیْدَد.

^{۳۳} از ساعتِ ششم تا ساعتِ نهم تریکی تمام زمی ره گرفت.

^{۳۴} د ساعتِ نهم عیسیٰ قد آوازِ بلند چیغ زده گُفت:

“ایلوئی، ایلوئی، لَمَّا سَبَقْتَنی؟”

که ترجمه شی اینی آسته: «خُدای مه، خُدای مه، چرا مَره ایله

کدی؟» ^{۳۵} بعضی کسای که د اُونجی ایسته بُود وختی ای ره

شَنید، گُفت: “اونه، اُو ایلاس ره کوی مونه.” ^{۳۶} اوخته یگ

نفر دَویده یگ اِسفنج ره پُر از سِرکه انگور کد و د سِر یگ نئی

بند کده دزو پیش کد که وُچی کُنه و گُفت: “بیل که بِنگری

که ایلاس مییه تا اُو ره تاه بیره، یا نه؟” ^{۳۷} د امزو غیت

عیسیٰ قد آوازِ بلند چیغ زده جان دَد.

^{۳۸} و پرده خانه خُدا از باله تا زیر دُو پاره شُد. ^{۳۹} قومندانی که

پیش رُوی عیسیٰ ایسته بُود، وختی دید که عیسیٰ چی رقم

جان دَد، اُو گُفت: “راستی که ای آدم باچه خُدا بُود.”

^{۴۰} چند خاتو ام د اُونجی بُود که از دُور توخ مُوکد؛ د مینکل

ازوا مَرِيَمَ مَجْدَلِيَه و مَرِيَمَ اَبِه يَعْقُوبِ رِيْزِه و يوشا بُوْد و امچنان
سالومه. ^{۴۱} اَمِيَا و خْتِيَكِه عِيْسَى دَ جَلِيلِيَه بُوْد، اَزُو پِيْرُوِي مُوَكْد
و اُو رِه خِدْمَت مُوَكْد. غَدْر خاتُونُوِي دِيْگِه ام دَ اُونجِي بُوْد كِه
قَد اَزُو دَ اَوْرُشَلِيْم اَمْدَد.

دَفْنِ كَدُوْنِ عِيْسَى

^{۴۲} شام شُدُد و اَزِي كِه اَمُو رُوْز، رُوْزِ تِيَارِي يَعْنِي يِگ رُوْزِ پِيْش
اَز رُوْزِ اَرَام بُوْد، ^{۴۳} يُوْسُفُ بَاشِنْدِه رَامِه كِه يِكِي اَز اَعْضَايِ
مُحْتَرَمِ شُوْرَايِ يَهُودِ بُوْد و ام دَ اِنْتِظَارِ پَادشَاهِي خُدا بُوْد، دَ
دَلِيْرِي دَ پِيْشِ پِيْلَاتُسِ رَفْت و جَسَدِ عِيْسَى رِه اَزُو طَلَبِ كَد.
^{۴۴} پِيْلَاتُسِ تَعْجُبِ كَد كِه عِيْسَى اِبْقَسِ زُوْد مُرْدِه. اوخْتِه اُو
قَوْمَنْدَانِ رِه كُوِي كَدِه اَزُو پُرْسَانِ كَد كِه اَيَا اُو گَاه مُرْدِه؟
^{۴۵} و خْتِي پِيْلَاتُسِ اَز قَوْمَنْدَانِ شَنِيد كِه اُو مُرْدِه، جَسَدِ رِه دَ
يُوْسُفِ تَحْوِيلِ كَد. ^{۴۶} اوخْتِه يُوْسُفِ رَخْتِ كَتَانِي خَرِيْد و جَسَدِ
رِه اَز صَلِيْبِ تَا اَوْرْدِه دَ رَخْتِ كَتَانِي پِيچَنْد و دَ قَبْرِي كِه دَ قَادِه
كَنْدِه شُدُد، ايشْت و يِگ سَنَگ رِه دَ دَانِ قَبْرِ لَوْلِ دَد. ^{۴۷} مَرِيَمِ
مَجْدَلِيَه و مَرِيَمِ اَبِه يوشا دِيْد كِه جَسَدِ دَ كُجَا ايشْتِه شُد.

دوباره زنده شدونِ عیسیٰ

۱۶

۱ وختیکه روز آرام تیر شد، مریمِ مجدلیه و مریمِ آبه یعقوب قد سالومه موادِ خوشبوی خرید تا رفته دَ جسدِ عیسیٰ بُمله. ۲ پس اونا صَباح گاهِ روزِ یگشمبه دَ وختِ آفتو بُر شدو دَ سرِ قبر رفت. ۳ اونا قد یگدیگه خُو موگفت: ”امو سنگ ره کی بلده مو از دانِ قبر لول بدیه؟“ ۴ وختی اونا توخ کد، دید که امو سنگِ کته از دانِ قبر لول دده شده.

۵ امی که اونا دَ قبر داخل شد، یگ آدمِ جوان ره دید که چپنِ سفید دَ جان شی بود و طرفِ راست شِسْتد و اونا پیم کد. ۶ مگم او دزوا گُفت: ”پیم نکنید، شمو عیسیای ناصری ره موبالید که دَ صلیب میخکوب شد. او دوباره زنده شده؛ او دَ اینجی نییه. اینه، ای جایی آسته که اونا او ره دَ اینجی ایشْتد. ۷ آلی بورید دَ یارای شی و دَ پترس بُگید که او از شمو کده پیش دَ جلیلیه موره و شمو او ره دَ اونجی مینگرید، امو رقمیکه او دز شمو گُفتد.“

۸ اونا از قبر بُر شده دوتا کد، چراکه اونا ره لَرزه گرفتد و اونا حیرت زده شدد؛ اونا دَ هیچ کس چیز نگفت، چون ترس

^۹ [وختیکه عیسیٰ صَباحِ گاهِ روزِ یگشَمبِه دُوباره زنده شُد، اُو
 اوّل دَ مَریمِ مَجَدَلِیَه که ازو هفت جِن ره بَر کُدد، ظاهر شُد.
^{۱۰} مَریمِ رفت و کسای ره که قد عیسیٰ بُود و ماتم میگریفت و
 چخرا مُوکد، خبر کد. ^{۱۱} وختی اونا شنید که عیسیٰ زنده شُد
 و دَ وسیلَه مَریمِ دیده شُد، اونا باور نکد.

^{۱۲} بعد ازو عیسیٰ دَ شکلِ دیگه دَ دُو نفرِ ازوا دَ حالیکه سُون
 اطراف مورفت، ظاهر شُد. ^{۱۳} اونا رفته دَ دیگر و خبر دَد، مگم
 اونا دَ تورای ازوا ام باور نکد.

^{۱۴} چند وخت بعد عیسیٰ دَ امز و یازده یار که سر دِسترخو
 شِشتند ظاهر شُد و اونا ره بخاطرِ بے ایمانی و سخت دلی ازوا
 سرزنش کد، چراکه اونا دَ تورای کسای باور نکد که او ره
 بعد از دُوباره زنده شُدون شی دیدد. ^{۱۵} اوخته او دَزوا کُفت:
 ”دَ تمام دُنیا بورید و خوشخبری ره دَ تمام مخلوقات اعلان
 کُنید. ^{۱۶} هر کسی که ایمان میره و غُسلِ تعمید میگیره نجات
 پیدا مونه، مگم هر کسی که ایمان نمیره، او محکوم موشه.
^{۱۷} و اینیا نشانی های آسته که ایماندارا قد خُو دَره: اونا دَ نام

ازمه جِنیات ره بُر مونه، دَ زبونای نَو توره مُوگیه، ^{۱۸} مارها ره
قد دِستای خُو باله مونه و اگه زار کُشِنده ره وُچی کُنه دَزوا
کُدم ضَرَر نَمیرَسنه و اونا دِستای خُو ره دَ بِلِه ناجورا میله و
اونا جور مُوشه.

^{۱۹} مَولا عیسیٰ بعد از توره کُفتو قد ازوا سُونِ آسمو بُرده شد و
دَ دِستِ راستِ خُدا شِشت. ^{۲۰} و یارا بُرو رفته خوشخبری ره دَ
هر جای اِعلانِ مُوکد و دَ عَینِ حالِ مَولا قد ازوا کار مُوکد و
کلامِ خُو ره قد مُعجزه های که انجام مُوشد، تصدیقِ مُوکد.]